

Uusi sarja alkaa: Coroonan historia!

SENSAATIO-TISLE

2/2002

SUURI WAPPU-
HOROSKOOPPI-
EKSTRA!

Uskallatko tehdä Tisleen

OMO -testin?

PÄÄSIÄISEXCURSIO

-KEMISTIT VALLOITTIVAT

TAMPEREEN!

KONDENSATIO 111

- JUHLAA JA PUKULOISTOA

**KEMISTI OLI NÄÄNTYÄ
NÄLKÄÄN RUOKAA
ETSIESSÄÄN!**

**LAFKAN HENKI
SUUTTUI pHUksi-
KAPTEENEILLE
- pHUksit
PELASTIVAT!**

Fuksimajuri haastattelussa:

**”En halunnut olla
ensimmäinen majuri,
joka jättää wapun
julistamatta”**

Kuumimmat juorut ja paljastukset toimarijuoruextrassa!

2	PÄÄKIRJOITUS
3	PUHEENJOHTAJAN TERVEHDYS
4	ISÄNNÄN ÄÄNI
5	EX-SETÄ
6	KEMISTIT JA PHYSISTIT KOSTEISSA OLOISSA
6	"OPERAATIO LEMMENLAIVAN" TAUSTA JA MOTIIVIT
7	PHUKSIKAPTEENIEN PÄIVÄKIRJA
8-9	KONDENSATIO III
10-II	PUHE NAISELLE
10	KONDENSATION PUKULOISTOA
11	KEMISTI OLI KUOLLA NÄLKÄÄN RUOKAA ETSIESSÄÄN
12-13	COROONAN HISTORIA
14	CORONA NELURICUPPI
15	KEN VASTATA VOI!
16-17	TOIMARIJUORUEXTRA
18	"KEVÄÄN HAUSKIN KUVA" -KILPAILU
19	OPERAATIO ERLÉNMEYER
20	PÄÄSIÄIS-XQ
21	XQ-PÄIVÄKIRJA
22	TISLE-TYTTÖ
22	OLIN AKATEEMINEN HÄIRITSIJÄ
23	FUKSIMAJURIN HAASTATTELU
24-25	SUURI WAPPUHOROSKOOPPIEKSTRA
26	SUURI OMO-TESTI
27	KÖSSI KENGURU JA HANA HEVONEN MYYYT VAPPULEHTÄÄ
28-29	MQ-VESITUTKIMUS
30	VITSEJÄ
31	VALMISTUNEET&TAPAHTUMAKALENTERI

"Kirkkaampaa ette löydä"

Julkaisija: Kemistikilta
Kemistintie 1
02150 Espoo

Päätoimittaja: Susanna Maja
(susanna.maja@hut.fi)

Tähän lehteen kirjoittivat: Johanna "Juusi"
Uusitalo, Anna Sydänmaa, Elina Skinnari, Emma Nurmi, Anna-Riikka Kesti, Simo Toikkanen, Markus Kettunen, Jani Heikkilä, Henriikki Matilainen, Niko Kivekäs, Heli Vuori sekä nimimerkkien taakse kätkeytyneet

Tähän lehteen kuvasivat: Simo Toikkanen, Aapo Tammisto, Lari Tuonen, Niko Vähäsarja, Susanna Maja

Painopaikka: Picaset Oy

Painos: 300 kpl

PÄÄKIRJOITUS

Pääksi mielletään ihmisruumiissa yleensä se osa, joka sijaitsee hartioiden välissä kaulan kannatta-mana. Päälle ominaisia tuntomerkkejä ovat silmät ja korvat, joita kumpiakin löytyy kaksi kappaletta, nenä, joka sijaitsee melko keskellä kasvoja, sekä tietenkin suu, jota käytetään esimerkiksi ruoan loppusijoituspaikkana. Päättä koristavat yleensä myös hiukset, joiden pituus ja väri vaihtelevat suuresti yksilöiden välillä, saattavat joiltakin puuttua myös kokonaan.

Suomen kielessä löytyy monia muitakin päitä kuin pelkästään tuo hartioiden välissä sijaitseva. On esimerkiksi olkapää, kyynärpää, kantapää, nenänpää, kurkunpää, sormenpää ja mustapää, joka löytyy usein nenänpäästä. Hartioiden välissä oleva pää on kuitenkin yleensä se kaiken huomion ja keskustelun keskipiste päistä puhuttaessa.

Ja kuinka paljon päästä puhutaankaan! Pojat puhuvat alapään juttuja tyttöjen miettiessä yläpänsä muotojen riittämättömyyttä. Joillekin kun rinnat ovat pääasia. Jos pää on tyhjää täynnä niin silloin ei paljoa ajatella, järkeviä ainakaan. Pää voi toisinaan olla myös täynnä viisaita ajatuksia, jolloin kotilaskujen tekeminenkin sujuu ilman suurempia päänsävaivoja. Pää voi tosin olla myös täynnä räkää, jolloin mikään ei ota sujuakseen. Kun pää vetää täyteen on ihminen päissään, ja hänen toilailunsa voi olla aika päätöntä.

Vaikka päästä puhutaan paljon, puhuu itse pää kuitenkin vielä enemmän. Joillekin ihmisyksilöille on ominaista, että heidän lähiympäristönsä tietää tarkalleen kyseisen yksilön olinpaikan ihan pelkästään tämän kovaäänisen päänsä vuoksi. Usein naispuolisia päitä syytetään välillä liiallisesta puheliasuudesta, suoranaisestä pälpättämisestä. Miehet sen sijaan satsaavat äänen laatuun ja syyllistyvät toisinaan jopa liiankin kovaääniseen pään aukomiseen.

Tässä pääkirjoituksessa ei varsinaisesti ollut päätä eikä häntää, tai häntää ainakaan, kuten ei välttämättä aivan kaikissa tämän lehden jutuissakaan. Seuraavan Tisleen saattekin käsiinne vasta ensi syksynä, ja sitä odotellessa haluan toivottaa kaikille oikein hyvää kevättä ja maltillista wapun odotusta!

Tisle-Täti Susanna

PUHIKSEN KEVÄTMIETTEITÄ

Teekkarit tekevät, teekkarit toimivat, teekkarit ovat, ja nykyään vielä moniarvoisemmin kuin koskaan aikaisemmin. Itseäni ovat kevään aikana kovasti askarruttaneet ajatukset siitä, mitä teekkariyhteisö nykyään on. Kilttojen ja perinteikkäitten alayhdistysten rinnalle syntyy koko ajan uusia kerhoja ja yhdistyksiä, joihin kaikkiin tuntuu riittävän teekkaritoimijoita ainakin sen verran, että homma pyörii. Tällöin myös sisään tulevilla uusilla opiskelijoilla on entistä enemmän mahdollisuuksia harrastaa ja tutustua juuri omanlaisiinsa ihmisiin, ja saattaapa joku iäkkäämpikin tieteenharjoittaja löytää itselleen uuden harrastuksen ja kiinnostuksen kohteen värikkäältä ja monimuotoiselta alayhdis-tystarjottimelta.

Kaikesta huolimatta on killoilla oma erityinen asemansa TKY:n siipien suojassa, sillä voithan toki opiskeluaikanasasi kuulua KaTKuun ja Kemistikiltaan, mutta Teknillisestä korkeakoulusta sinä todennäköisemmin valmistut kemisti diplomi-insinööriksi kuin Kari Peitsamon diplomi-insinööri kuuntelijaksi. Mitä kiltalaiset – osastomme opiskelijat, sitten odottavat ja haluavat killalta? Riittääkö pelkkä killan kopiokone tyydyttämään kaikki opiskelijan tarpeet vai tarvitaanko täydelliseen onneen myös punainen haalari ja kiltahuone sekä pari excua vuodessa vai aivan jotain muuta? Killan tehtävä teollisuuden yhteydenpitäjänä, huvitapahtumien järjestäjänä, tiedottajana jne. ei ole todellakaan helppo, luoviminen arvomaailmojen ristiaallokossa alati muuttuvassa yhteiskunnassa vaatii rohkeutta ja luottamusta, eikä kristallipallollakaan näe tarpeeksi kauaksi tulevaisuuteen – onneksi!

Vakavia mietteitä riittäisi pidemmäksikin aikaa, mutta kevään kirkkaat auringonsäteet houkuttelevat ainakin minua ulos etsimään leskenlehtiä tienpientareilta ja tirkistelemään ensimmäisiä hiirenkorvia koivunoksilta. Pääsiäinen meni ja Wappu kolkuttaa uhkaavasti ovelle, askeleen päässä on juhannus ja pian ollaan jo syyskuussa, jolloin uudet pHuksit valtaavat Otaniemen, mutta onneksi ennen sitä pitää kuitenkin selvittää muutamasta tenttikaudesta ja kesän hellepäivistä. Tätini pyöräytti kuukausi sitten maailmaan uuden serkkutyön. Pienen tulokkaan kolmevuotias isosisko totesi itsestään selvytytensä: ”Ei sieltä äidin masusta

olisi muuta voinut tullakaan kuin tyttö!” Kunpa sitä osaisi itsekkin näin hiukan varttuneemmalla iällä suhtautua yhtä luottavaisin mielin elämän kulkuun ja tulevaisuuteen kuin lapsi, jonka suurin huolenaihe on kotipihan auringonpaisteessa sulava lumikinos.

Rentoa, reilua, raikasta ja ripsakkaa eloa itse kullekin opiskelijalle ja lämpöisiä Wappusäitä viimeistään Ullanlinnanmäellä! ☺ ...ja toivottavasti juhannukseksikaan ei tarvitse kaivaa villasukkia esiin.

Aurinkoisin terveisin puhis Anna!

Uudet jäsenkortit ja -alennukset!

Huhtikuun alusta ovat tulleet voimaan Tekniikan Akateemisten Liiton TEKin uudet jäsenedut. Listalta löytyy vanhoja tuttuja etuja ja muutama aivan uusikin alennus. Edut saa käyttöönsä esittämällä TEKin jäsenkortin, joka huhtikuun aikana lähetetään kaikille TEKin jäsenille, niin opiskelijoille kuin valmistuneillekin.

Jos jäsenkorttia ei kolahda postiluukusta huhtikuun aikana, niin syynä saattaa olla se, ettet ole vielä muistanut liittyä... No eipä hätää, liittyminen on helppoa: osoitteesta www.tek.fi löytyy kaavake, jonka täyttämällä voit liittyä.

Olet jäsen ja korttia ei kuulu? Oletko muuttanut ja unohtanut kertoa uuden osoitteesi TEKin jäsenrekisteriin? www-kaavakkeen kautta voi myös päivittää osoitetiedot.

Sinua palvelevat kiltasi TEK-yhdyshenkilö:
Lassi Karvonen, email: lkarvone@cc.hut.fi
ja TEKin Otaniemen korkeakoulu-yhdysmies
Reetta Mäkelä, puh: 468 3255 tai email:
Reetta.Makela@tek.fi. **Jäseneksi voit liittyä osoitteesta www.tek.fi**

TEKNIIKAN
AKATEEMISTEN
LIITTO TEK

Isännän Ääni:

Juoruamisen ongelmia ja ratkaisuja...

Juoru on jokaiselle tuttu ilmiö. Me kaikki juoruamme ja joudumme juorun kohteeksi. TKK:n kaltaisessa pienessä yhteisössä juoruja syntyy varsin helposti, koska monet bileet mahdollistavat pierussa olevan teekkarin nöyryyttämään itsensä julkisesti. Juorun ydindilemma on siinä, että juoruaja puuttuu toisten asioihin ja rikkoo yksityisyyden normia. Se on tungettelevaa ja sillä on 2500-vuotinen huono maine. Juorusta tulee usein liioittelevaa, panettelevaa puhetta, mistä seuraa riski, että joku kuulijoista kääntäisi tämän juoruajaa vastaan tai joku kuulijoista kertoo juorusta kohteelle, mistä puolestaan kasvaa kostoiskun pelko. Eli juoruajan on oikeutettava tekonsa jotenkin.. Miten juorun ydindilemma ratkaistaan? Eli miten juoruta ilman, että juoru kääntyy itseä vastaan? Tässä pari vinkkiä:

- Väritä tarinaa tekemällä siitä hauska, koska hauskuus oikeuttaa tarinan tai juoruaja liioittelee kohteen tekoihin kauheutta (moralisoi), tällöin oma rike, juoruaminen, on pikkuvika ja oikeutettu teko.

- Tee ”nimen heittäminen keskusteluun”. Puhuja kutsuu näin muilta tarinoita, joita voi sitten alkaa moralisoimaan omilla jutuillaan, ”kun muut kerran aloittivat.” Koska läsnäolijat ovat juorun aloittajan ”rikostovereita”, on vain pieni vaara, että juoru kantautuisi kohteen korviin, koska he joutuisivat yhtä lailla syytöksen kohteeksi.

- Joskus juoru alkaa puhujan toimesta suorasukaisesti: ”Törmäsin Teppoon kadulla, yhtä asshole kuin ennenkin...” Muiden on helppo tarttua tällaiseen esimerkkiin, koska yksi on jo liannut itsensä. Riski, että muut eivät tartu syöttiin on toisaalta suuri..

- Käytä lainauksia: ”Ande sano että...” siirtää vastuun

sanotusta Andelle. Lainaukset sallivat hyvinkin rajut ja härskit tarinat ilman, että ne menevät omaan piikkiin.

- Ole epäsuora ja käytä metaforia.

- Puheen leimaaminen kuulopuheeksi, jolloin vastuu tulkinnoista kuulijalle.

- Positiivinen loppukaneetti ”ihan kiva ihminen kuitenkin” jättää itsestäsi hyvän jälkimaun muiden ihmisten mielessä, eivätkä ihmiset epäile sinua kohteen tahallisuudesta mustamaalauksesta.

Tietenkin jokainen terveellä tunneälyllä varustettu ihminen osaa suhtautua juoruihin kriittisesti eikä lähde niitä suin päin levittämään. Juorut kuitenkin maustavat sopivasti arkea ja mikä onkaan niin kivaa kuin kuulla under cover -tietoa toisten henkilökohtaisista asioista, kuten esimerkiksi ihmissuhteista. Juoruja on hauska kuulla aina siihen asti kunnes niitä kuulee itsestään, koska siinä vaiheessa juoruja vastaan on vaikea puolustautua. Vaan eipä niistä kannata välittää, koska se johtaa vain oman käytöksen rajoittumiseen, mitä tässä yhteiskunnassa on jo muutenkin aivan liikaa. Pääasia että elää itselleen, eikä ajattele liikaa muiden mielipiteitä. Elämän tulee olla hauskaa. Että sillä lailla... ja kevätterveisiä !!! =)

Jani Heikkilä, KK:n isäntä

Annetaan pois täysikasvuinen

Sukansyöjävorteksi ylläpitovaikeuksien takia

Pienenä luulin, että sänkyni alla asui mörkö. Sellainen kiiluvasilmäinen epämääräinen varjomöhkäle, joka öisin kiskoi peitot lattialle ja tukki tien vessaan niin, ettei auttanut kuin maata vapisten pimeässä, yleensä ilman peittoa ja jalat ristissä. Kun vähän siitä kasvoin keksin oivan tavan puolustautua moista mörköä vastaan; illalla kokosin sukkan jonnekin käden ulottuville ja kun mörkö taas alkoi kiskoa peittoa pois, tykitin sitä koko arsenaalini vahvuudella. Melko pian öinen kiusanhenki kuitenkin tajusi vihjeen ja jätti tulematta, liekö sitten pyörtynyt hajuun tai murskautunut sukkavuoren alle. Tietämättäni loin kuitenkin optimaaliset olosuhteet

toisenlaisen kotieläimen kehitykselle, ja nyt viisitoista vuotta ja monituisia sukkapareja myöhemmin asuu sänkyni alla täysikasvuinen Sukansyöjävorteksi.

Sukansyöjävorteksi on helppohoitoinen lemmikki, sillä se melko lailla pitää huolen itsestään. Se löytää oman paikkansa yleensä juuri sänkyjen alta tai sohvien tyynyjen välissä, jotkut ovat saaneet oman Sukansyöjävorteksinsa kukoistamaan myös pesukoneessa. Allergiaa se ei juurikaan aiheuta, mutta tunnetaan myös tapauksia, joissa Sukansyöjävorteksi on saanut pölynimurin tukkeutumaan ja näin ollut välillisesti myötävaikuttamassa pölyallergian tai astman syntyyn.

Nimensä mukaisesti se pitää sukista ja erityisesti juuri

Ex-Setä: Löpinöitä

”Hei kuulitsä ku se Teppo pokas sen muijan sieltä bileistä...” tai ”No olipas se Matti idiootti tyyppi eilen kun...”. Kuulostaako tutulta? Juoruja, juoruja, juoruja...niin tuomittuja mutta ah, niin kiehtovia. Ainahan on kiinnostavaa kuulla mitä missäkin on tapahtunut ja varsinkin kenelle on tapahtunut. Kuitenkin on harmillista, että juoruista itsestään puhutaan niin vähän. Juoruja kyllä levitellään ja vaihdellaan yllin kyllin, mutta itse ilmiö jää useimmiten hämärän peittoon. Koskaan ei juuri puhuta laumakäyttäytymisestä ja siitä, millaisia eläimiä me oikeastaan olemme. Haluamme olla osa jotain suurempaa ryhmää, yksin ei useimmilla ole ollenkaan kivaa. Jännittävää huomata, että miljoonien vuosien evoluution jälkeen olemme siinä, missä ennenkin; etsimässä kirppuja kanssa-apinoidemme turkista.

Loppujen lopuksi, mitä ihmiset juoruista oikein saavat? Aikoinaanhan ne olivat pääasiallisin keino vaihtaa kuulumisia ja saada hieman tietoa oman kotitilan ja -kylän ulkopuolelta. Jossain vaiheessa juorut taisivat sitten kuitenkin saada ilkeän maineen ja juorujen levittäjiä katseltiin kieroona. Nykyisin luulen että motivoimimpina tekijöinä juorujen levittämisessä on kuitenkin kateus ja vahingonilo, joskus kuitenkin pelkkä uteliaisuus. Niin tai näin, juorut ovat ja pysyvät, eikä merkkiäkään niiden katoamisesta ole näkyvissä. Ei kai se kuitenkaan hirveän huono juttu ole, onhan sitä aina kiva olla suosittu, hyvässä tai huonossa mielessä.

Itse en uusimpia kemistikillan juoruja ole juurikaan kuullut, siitä paljolti kiitos toimittajan työolleni ja sivuaineen opinnoille, jotka ovat aivan joltain muualta kuin kemian laitokselta. Ja tietenkin syynä on myös se, etten tällä hetkellä omista ex-setää isompaa virkaa kemistikillassa. Mutta se on vain

hyvästä olla välillä hetki erossa kiltatoiminnasta ja ainaisesta juhlimisesta. Vaihtelu virkistää, eikös vain?

Sensaatio-Tisle on muuten lehtenä loistava idea, siitä kiitos tämänvuotiselle Tisleen hengelle. Henki onkin kiitettävästi onnistunut tänä vuonna patistamaan ihmisiä kirjoittamisen pariin ja ”pitänyt jöötä” kirjoitusporukoissa. Ja ovathan tämän vuoden toimituskuntalaiset olleet muutenkin idearikkaita ja ahkeria; siitä kertoo jo pelkkien ”oikeiden” reportaasien määrä lehdessä. Hyvältä näyttää, nuoriso! (huutaa Setä kiikkustuolista). Mutta lehti on aina tekijöidensä näköinen ja lehteä pitää tehdä sillä tavalla kuin tuntuu hyvältä. Jos reportaasit on se Juttu, niin siitä vain rohkeasti jutun kimppuun. Jos kuitenkin tuntuu, että on pakko tehdä juttuja ”tehtiinhän niitä viime vuonnakin” –menteliteetillä, niin parempi jättää se sitten väliin ja tehdä jotain muuta, Juttua. Yksinkertaisesti ei saa jämähtää vanhaan kuosiin vaan pitää etsiä se oma linja, jota on sitten mukava luovia.

Löpinät kuitenkin sikseen ja loippukommentit kehiin; hyvää kevättä niin pHukseille kuin hieman vanhemmillekin tieteenharjoittajillekin. Toivottavasti olette saaneet töitä kesäksi, mutta jos ette, niin nauttikaa kesästä täysin rinnoin: kesäloma on harvinaista herkkua meille opiskelijoille.

Valoisaa keväänloppua toivottelee

Ex-setänne

Markus

vasemman jalan sukista Nalle Puh- tai kukkakuvioinnilla. Talvisaikaan myös käsineet ja lapaset käyvät, mutta niissä se tuntuu suosivan oikean käden mallia vasenta enemmän. Jostain kumman syystä minun Vorteksini ei koskaan suostu nielaisemaan kuin yhden kutakin koeyksilöä, ja vaikka olen kuinka olen yrittänyt kasvattaa sitä sisäsiistiksi ripottelemalla kadonneiden sukkaparien yksinäisiä yksilöitä sen polulle, se jättää ne koskematta. Toisaalta haluamansa vaatekappaleet se kyllä hakee jätäpä ne sitten minne tahansa.

Seuraeläimenä Sukansyöjävorteksi on mitä mainioin. Se ei juuri näy eikä kuulu, sen voi unohtaa vaikka vuosikausiksi, mutta mikään eläin ei järjestä yhtä paljon aktiviteettiä isännälleen kuin pikku Vorteksi, joka on

leikkimielisesti piilottanut joka ikisen puhtaan sukan koko talosta juuri silloin kun sinulla on jo valmiiksi kiire. Monet opiskelijat pohtivat lemmikin ostoa, mutta päättävät lopulta olla hankkimatta koiraa tai minipossua ajan tai rahan puutteen takia. Tässä on kuitenkin helppo ja edullinen vaihtoehto kaikille niille sadoille hellyydenkipeille ihmisille, jotka kaipaavat asuntoonsa ”sen toisen elävän olennon tunnetta”. Jos siis kiinnostuit kyseisestä eläimestä, ota yhteys Tisleen toimituskuntaan. Saat kaupan päälle vuoden ajan ilmaiset villakoirat toimitettuna suoraan kotiisi.

- Kalapallero -

Kemistit ja pHysistit kosteissa tunnelmissa...

Toimituksen korviin on kantautunut tieto, että kemistit ja pHysistit olisivat ottaneet yhteen Alvarinaukiolla helmikuun lopulla. Mittelöä voisi kuvailla huikeaksi lumisodaksi, tosin luotettavan lähteemme mukaan paikalla satoi kaatamalla vettä! Kemistien kerrotaan vieneen voiton tässä tiukassa taistelussa, ja niinpä kallisarvoinen hopeinen lumipallokauhakin majailee nyt kemmanlafkan suojissa. Villit huhut kertovat, että pHysistit hukuttivat tappion tuoman pettymyksen ylenmääräisellä oluenjuonnilla kemistien voitonjuhlissa Rantsussa...

PALJASTAA: "Operaatio Lemmenlaivan" tausta ja motiivit

Sehän ei ole salaisuus, että fysistit tarvitsevat neuvoja naisasioissa. Salaisuus on, kuka näitä neuvoja heille antoi helmikuun 25. päivänä. Tässä artikkelissa nimettömänä pysyttelevä ryhmän jäsen paljastaa jäynän taustat ja motiivit.

"Se kaikki alkoi ihan viattomasta sähköpostista," Milla huokaisee. Noin 15 hengen ryhmä päätyi juonittelemaan mitä ilkeämpiä kepposia fysistien päin menoksi. Monen tylsän, huonon ja vielä huonomman idean jälkeen yksi idea nousi ylitse muiden. Hyväsydämisinä ihmisinä he tahtoivat kertoa fysisteille perusasiat sukupuolten välisestä kanssakäymisestä. "Ne fysistit on vähän semmosii avuttomii... Me haluttiin vaan auttaa."

Suunnitelman valmistuttua, he siirtyivät käytännön valmisteluihin. Fysistien kiltahuoneen seiniä tulisi koristamaan tietoiskut mm. naisten anatomiasta, ehkäisystä ja sukupuolitaudeista. Yleinen ilmapiiri tulisi olemaan sydämellinen. He halusivat myös vastata fysistien mielestä kumpuaviin yleisimpiin kysymyksiin, joten he kehittivät "Fyysikko kysyy, lääkäri vastaa" -palstan.

Jäynäpäivän aamuna ryhmä kokoontui jo puoli kahdeksalta jäynäpäikan välittömään läheisyyteen valmiina iskuun. "Oli tosi kamalaa herätä niin aikasin, kun rupes muutenkin vähän epäilyttämään", Milla muistelee. Kymmenessä minuutissa jäynä oli valmis ja ryhmä oli jättänyt pysyvän jäljen fysistien kiltahuoneelle. Barry White:n soidessa, he pakenivat rikospaikalta.

"Nyt jälkeensä tuntuu tosi pahalta ja kaduttaa ihan hirveesti. Mä haluaisin ihan julkisesti pyytää anteeksi. Ei me millään pahalla. Ja olihan siellä saunaillassa ihan kivaa." "Operaatio Lemmenlaivan" lopullisista vaikutuksista fysistien rakkauselämään ei voi olla varma näin lyhyen ajan kuluttua, mutta Tisleen reportterit jäävät seuraamaan tilannetta.

Tämä kuva ei liity mitenkään yllä olevaan artikkaliin. Sivun täyttämiseksi se on vain pantu tähän perään.

P H U K S I K A P T E E N I E N P Ä I V Ä K I R J A

Siinä missä pajunkissat kuuluvat pääsiäiseen, kuuluu pHuksijäynä Kemistikillan kevääseen. Keskiviikkona 13.3 koettelimme pHuksiemme kevätkuntoa perinteisillä tavoilla. Päivä alkoi teekkarimuseolla, missä avuliaat herrat kertoivat pHukseille heidän tehtävästään. Kemman lafkan henki remontista suivaantuneena oli ottanut meidät vangikseen. Meidän henkemme ja hyvinvointimme oli siis pHuksien nokkeluuden ja urheuden varassa. Museolta saamiensa ohjeiden mukaisesti pHuksit siirtyivät sihteeristön luo, missä tunnussanaa vastaan he saivat rastivinkit TKY:n hallituksen jäseniltä. Päivä jatkui rastien merkeissä, kiitoksia kaikille rastinpitäjille korvaamattomasta avusta. Päivän edetessä ryhmät löysivät toisensa Mantan luota ja ratkaisivat saamansa kirjainarvoituksen, joka johdatti heidät Bulevardin päähän Polysteekille. Sieltähän me löydymme katuvaloon teipattuina. Se oli sen verran traumaattinen kokemus, että toivomme Kemman lafkan hengen jatkossa pysyvän hyvällä tuulella. Vapauduttuamme siirryimme pHukseinemme bussiin ja suuntasimme kohti jatkopaikkaa. Kaikeksi onneksi päivän ainokainen räntäsade osui juuri bussimatkan ajalle. Hyvin onnistuneen tapahtuman tärkeä edellytys on aina ollut sopivaksi tilattu säätila.

Jatkoilla saimme nauttia pHuksien ihanista spekseistä, joiden taso oli tänä vuonna todella korkea. Nauroimme vedet silmissä meidän suurille lavatähdillemme ja jäämme innolla odottamaan millainen tämän vuoden pHuksispeksi on. Samoin tämän vuoden jäynät olivat hyvin tasokkaita. Hyvänä esimerkkinä voidaan mainita laboratorioturvallisuuskysely. Meitä ilahdutti erityisesti se, että myös me uskoimme kaikki jäynät. Tosin se ei ehkä kerro jäynän tasosta, jos meidän kaltaisemme (piilo)blondit lankeavat niihin.

Kun yö oli laskeutunut ja tähdet tuikkivat taivaalla, saatoimme tyytyväisinä todeta, että taas uusi kemistisukupolvi oli hyväksytty ja kirjattu killan jäseniksi. Siihen ajatukseen kulminoitui koko vuoden työ. Wappu on päätetty tänä vuonna järjestää, mikä tarkoittaa paitsi pHuksien kuolemaa ja muuttumista teekkareiksi myös meidän valtakautemme loppua. Haikeus hiipii mieleen kun katsoo taakseen ja miettii mitä kaikkea on saatu aikaan. Wappuaattoamuna voi jopa kyynel näkyä silmäkulmissamme kun ojennamme esteettömyystodistukset pikku pHukseillemme. Samalla on kuitenkin hienoa ajatella, että kovan työn tulokset kirjautuvat killan historiaan ja elävät perinteissä vuosia, jopa vuosikymmeniä. Sen verran hauskaa meillä kuitenkin on ollut, että meistä ei pääse eroon kulumallakaan. Ensi syksynä veri vetää taas lafkalta kun koko Otaniemi herää eloon pitkän kesän jälkeen uuden pHuksisukupolven aloittaessa opiskelunsa. Silloin voi nähdä vanhojen sotaratsujen palaavaan palvelukseen, tällä kertaa hieman erilaisissa rooleissa. Nähdään silloin, jatketaan yhdessä kemistipHuksien kasvattamista kunnon teekkareiksi! Lapsen kasvattamiseenhan tunnetusti tarvitaan koko kylä.

Kaikesta avusta kiittäen,

Anna ja Eppu

Anteeksi nyt vain, mutta en ole täydellinen!

Etkä muuten ole sinäkään. Miksi siis yrität niin kovin säilyttää sellaisen kuvan itsestäsi? Ehkäpä siksi, että yhteiskuntamme järjestöistä ihannoit mielikuvaa stressaantuneesta ja kiireisestä ihmisestä tehokkaana työntekijänä. Arvostamme ihmisiä, jotka ovat käsittämättömän aktiivisia ja haalivat jatkuvasti itselleen älyttömän määrän hoidettavia tehtäviä. Henkilö, jolla on rento työtahti ja paljon vapaa-aikaa vaikuttaa silmissämme laiskalta ja tehottomalta. Mikä järki tässä on? Opiskelijat ovat nykyään väsyneempiä kuin koskaan ja henkinen pahoinvointi lisääntyy jatkuvasti. Tee siis itsellesi palvelus ja myönnä ajoissa, ettet ole täydellinen, etkä aina pysty hoitamaan kaikkea yksin. Trendikkyydestään huolimatta burn-out ei ole se oikea tapa jäädä kesälomalle!

SOPoili Juusi

Kondensatio 111 -siinä vasta pirskeet!

Kemistikillan perinteikästä vuosijuhlaa Kondensatiota vietettiin taas juhlatin menoin 2.3.2002. Alkumaljat nautittiin Kemian tekniikan osaston rakennuksella, josta juhlaväki siirtyi varsinaiseen juhlapaikkaan Hotelli Lordiin.

Komppakaan ei joutunut olemaan yksin poikien pitäessä hänelle seuraa

Bboolia sekoiteltiin saavikaupalla

Virkaatekevä raati jäykistelemässä virallisessa potretissa

MK muisti kauniilla kortilla

Ja raksan pojat olivat leiponeet kakun!!

111-vuotias Kemistikilta sai paljon toinen toistaan hausempia lahjoja

Tanssin pyörteissä saivat naiset varoa kampauksiaan

Pääjuhlassa Hotelli Lordissa syötiin, juotiin, laulettiin ja tanssittiin Illan juhlapuhujana oli Kemian tekniikan osaston uusi osastonjohtaja Matti Leisola.

Ansiomerkkitoimikunta myönsi ansiomerkit tänä vuonna Antti Isomäelle, Hanna Salmiolle ja Erik Karlssonille

Paineenpäästäjät vihkivät jälleen boolin salaperäisellä rituaalillaan

Juhlia jatkettiin Keski-suomalaisen osakunnan tiloissa

Booli maistui

Ja meno oli hyvä

Innokkaimmat bilettäjät selviytyivät vielä jatkkoille OK20:een

Ja siellä meno vasta olikin hyvä!

Seuraavana aamuna kokoonnuttiin silliaamiaiselle OK20:een.

Apuemännät valmistivat herkullisen aamupalan

Jotkut olivat hieman väsyneitä juhlinnan jäljiltä

Viihdyttäjänä toimi huikea ja omaperäinen Halavatun papat

Ja yleisö oli hyvin tunnelmassa mukana

Puhe naiselle

Naiset, ne naiset. Kihlajaiset! Ei! Edetään varovasti, tiedossa on pitkä rasti. Jo äitini sanoi opiskele - vasta sitten seurustele. Varta vasten uhittelin, salaa naistani pitelin.

Viattomasti kaikki alkaa, alussa nosteltiin vain kahvikupin jalkaa. Silloin tällöin nähtiin, katseltiin tähtiin ja oltiin vain. Miten joku kanssani viihtyy, vieläkin viiptyy - taitaa tykätä. Tuska sydämessä

alkoi jäytää, sekaisin meni miehen pää. Säikähdin. Jokin kumma suussa maistui, päiviä, viikkoja, kuukausia – kunnes mieli kirkastui. Ihastunut olin, naiseen, ihanaiseen.

Käsikirjaa etsin, ohjetta miten naisen kanssa olisin. Romaaneja vain metreittäin, silloin sen näin: Jos aikaa on ohjeita etsiä, ei näe puilta metsiä. Aikaa pitää olla naisen kanssa, tanssahdella, kutitella, suostutella mutta valehdella ei sovi. Muuten aukee ovi – ja yksin jää. Ikävä on yksin tanssia tai leipoa pullakranssia – varsinkaan jos ei osaa.

Kondensation pukuloistoa

Killan uusi iso-
vastaava Katja
Hannukkala seu-
ralaisensa Lari
Tuonosen kanssa.
Katjan tumma
samettinen mekko
keräsi katseita.

UT Johanna Uusitalo säväytti
upealla mekollaan, joka oli selästään
varmaankin yksi illan rohkeimpia

Kohta väistyvän
pHuksikapteenin
Elina Skinnarin asu-
valinta oli erittäin
onnistunut. Kaula-
aukon tumma reunus
loi hienon kontrastin
mekon punaiselle
värille. Punamusta
kokonaisuus oli
omiaan korostamaan
Elian tummia hiuk-
sia

Sihteeri Pia Willbergillä
oli yllään häikäisevä
kimalteleva iltapuku

Mari Puoskari,
joka oli juhliassa
TKY:n edu-
stajana, lumosi
niin puvullaan
kuin valinnal-
laan jättää upeat
pitkät hiuksensa
auki.

Tuoreet pHuksikapteenit Emma Nurmi ja
Jaana Vallinmäki olivat kumpikin vaikut-
tava näky. Jaanan erikoinen kaula-aukko oli
vaikuttava yksityiskohta. Emmän elegantti-
vaalea puku sopi loistasti hänen hiustensa
väriin

Muuttui silloin elämä aivan, jo näkee sen vaivan, että sukat pitää vaihtaa, jos niitä nainen kaihtaa. Astiatkin täytyy pestä, eihän miestä mikään syömästä estä. Kaljaakin pitää miehen juoda, sitä iloa ei tosin aina suoda. Liian usein jos aamulla kotiin kyliltä palaa, varsinkin salaa, on nainen hiljaa, odottaa kun päätä särkee, silloin helppo on olla tärkeä. Miestäkin ymmärtää pitää, vaikka hankala on sietää. Huomata sain jo vaiheessa varhain, kuinka ovat asiat parhain jos vain yrittää, ennakoita pitää - naisestani huolta!

Sen kyllä huomaa, kun jotain tärkeää unohtaa

- mykkänä huono on mitään parantaa, joskus pitää vain antaa odottaa. Sanat joskus auttaa, murheeseen, huoleen, joskus pitää kääntyä äidin puoleen. Nainen naista ymmärtää, mies ei voi käsittää.

Alussa aina hankalaa – sanotaan. Lopussa kiitos seisoo - sanotaan. Siitä välistä ei sanaakaan. Aiheesta hankala on oppia saada, ei kukaan tietoa päähän kaada. Itse pitää kokeilla, varovasti koputella. Jos vaikka sattuisi rikki menemään.

Juha-Matti Karpale

Kemisti oli kuolla nälkään ruokaa etsiessään

Tisle on saanut tietää lähes nälkään nääntyneestä kemististä, joka yritti etsiä ruokaa sokkeloisesta Puunjalostustekniikan rakennuksesta. Toimituksella oli ilo ja kunnia haastatella yksinoikeudella asianomaista nyttemmin seikkailustaan toipuvaa kemistiä.

“No, koko juttu alkoi oikeestaan eräänä perjantaina siinä vähän ennen puoltapäivää. Vatsassa alkoi kurnia kovasti.” Kemistimme, kutsukaamme häntä vaikkapa “Jepeksi”, tunnisti oireet näläksi ja lähti kohti tuttua ruokapaikkaa Vuorella. “Marssin luottavaisin mielin kohti ruokalaa, olihan siellä aiemminkin saanut hyvää ruokaa.” Pettymys oli kuitenkin suuri, sillä ovi oli lukossa. Jeppe kertoo, ettei ollut nähnyt aikaisemmin mitään tiedotuslappua ovella. Sitten tuli kohtalokkaan päätöksen aika. “Koska nälkä oli jo suuri, päätin suunnata kohti lähellä olevaa Puun ruokalaa. En olisi selvinnyt Dipoliin, saatika sitten Alvariin asti.” Puun ruokalasta hän oli kuullut, että sellainen on olemassa, mutta Jeppe ei ollut koskaan aikaisemmin käynyt kyseisessä paikassa. Jeppe kertoo, että Puun aula näytti mielenkiintoiselta. Kuitenkaan mitään opastetta ruokalaan ei näkynyt. “Avasin ensimmäisen oven, joka oli oikealla. Marssin pitkin käytävää, mitään opastetta en löytänyt. Kymmenen minuuttia kävelin, sitten päätin kääntyä takaisin, mutta eksyin.” Nyt herää kysymys, miksei Jeppemme kysynyt keneltäkään. Syy on yksinkertainen: puunjalostajat vaikuttivat kovin epämurkavilta. Jeppe on kaiken lisäksi kovin ujo, joten kysymyskynnys on korkea.

Jeppe siis eksyi. Ilta tuli, lafka meni kiinni.

Ruokala tietysti jo paljon aikaisemmin. “Löysin jonkin avonaisen komeron, jonne menin nukkumaan.” Aamulla hän heräsi, nälkä oli suuri, niin myös jano. “Kokeilin hanaa. Ei mitään.” Jepelle tuli paniikki. “Ei edes vettä!” Hän jatkoi harhailuaan puulafkan käytävillä. “Jatkoin kävelyä, vähän kerrallaan, koska ei ollut vettä eikä mitään ravintoa”, Jeppe kertoo itkuun purskahtamaisillaan. Päivä sujui harhaillessa, samoin seuraava. Sunnuntai-iltapäivällä seikkailijamme löysi astian, jossa oli vettä. Mutta liian myöhään. “Menetin tajuntani ja romahdin metrin päähän vesiastiasta. Heräsin maanantaina sairaalassa. Ystävällinen vahtimestari oli löytänyt minut ja hälyttänyt ambulanssin”, Jeppe kertoo kiitollisena. Jeppe ei kuitenkaan koskaan löytänyt Puulafkalta ruokalaa. “Tästä seikkailusta on se hyöty, että en enää koskaan lähde etsimään vierasta ruokalaa vieraalta lafkalta.”

Jeppeä auttamaan on kiltikselle sijoitettu keräyslipas.

Toim. huom. Kiinnostuneille kemisteille tiedoksi, että Puulla todellakin on ruokala ja sinne on lafkan sokkeloisuudesta huolimatta mahdollista löytää. Pääaulasta pitää mennä ensimmäisestä vasemmanpuoleisesta ovesta Vuorelta katsoen ja tarkkailla katossa riippuvia opasteita. Ilman näitä suunnistaminen on mahdotonta. Ruokala on erittäin pieni, joten suurella joukolla sinne ei kannata lähteä. Ruokalassa tarjotaan Sodexhon ruokaa.

Simo Toikkanen

Coroonan Historia

-Coroling 2002 –konferenssin satoa, osa 1

Coronan historiaa ja nykypäivää kartoittava, perinteikäs Coroling-konferenssi järjestettiin ensimmäistä kertaa maaliskuun 16. päivänä 2002 Espoon Otaniemessä. Kuten konferenssin nimi jo antaa kertoa, konferenssin pääteemat liikkuvat paitsi perinteisen coronan historian tutkimuksen ja puhtaan filosofisen coronan, myös coronan ja curlingin yhteiseen kantamuodon, corolingin, parissa.

Coronan historiaa käsitelleiden esitysten helmiin kuuluivat mm. ”Antiikin corona ja curling” sekä ”Corona ja curling keskiajalla”, jotka käsitelivät kahden pelin syntyhistoriaa kiitettävän perinpohjaisesti, joskin hieman ristiriitaisesti. Kolmas, erityisesti suomalaiskansallisesti kiinnostava esitys käsitteli coronan vaikutusta Kalevalan tarustoon. Filosofisessa sessiossa esitykset taas liittyivät ei-tosi-olevaan, ajatukselliseen abstraktio-coronaan. Session avasi kiinalaista zen-coronaa esitellyt ”Zen-coronan seitsemän porrasta”. Konferenssiesityksiä käsittelevässä vähintään kaksiosaisessa kirjoitussarjassa esitellään nämä tieteellisesti merkittävimmät esitykset. Ensimmäisessä osassa käydään läpi coronan historiaa käsitelleet tutkimukset.

Antiikin corona ja curling

Kreikkalainen tarusto kertoo Zeuksen antaneen corona-pelin ihmisille ihmiskunnan kultaisella ajalla, jolloin he elivät kuin maanpäällisessä paratiisissa. Tällöin alettiin myös kutsua auringon ulointa kehää koronaksi. Zeuksen monien nimien joukossa on myöskin vähemmän tunnettu ”Ison Molan-jumala”. Kreikan kolmen ensimmäisen kauden jälkeen ajat kuitenkin huononivat, ja ihmiskunnan neljännellä ajalla kreikkalaiset coronistit kävivät katkeria taisteluja Troijan curlaajien kanssa. Uudempi tutkimus on löytänyt johtolankoja, jotka osoittavat että Troijan hevonen olikin itse asiassa valtava mola. Jos haluaa saada edes kalpean aavistuksen tuon suurmolan mahtavuudesta, voi käydä tarkastelemassa nykypäivän coronistien lahjaa curlingisteille, joita rahvaan suussa myös fysisteiksi kutsutaan.

Kreikan ja Rooman sivilisaatioiden kukoistuskausien välillä curlingin kannattajat ryhmittäytyivät uudelleen Pohjois-Afrikkaan. Tältä ajalta on peräisin pakanallinen uskomus, että kuu on valtava curling-kivi, joka silloin tällöin pystyy peittämään auringon. Historian tuntemuksen tuoman näkemyksen pohjalta voidaan tosin huomata, että tämä uskomus vastaa varsin hyvin totuutta: curlingin kannattajien kannalta auringonpimennykset ovat vain kovin harvinaisia ja lyhyitä.

Toinen coronan kukoistuskausi antiikin ajalla ajoittui Rooman imperiumin ajalle, roomalaiset olivat näet kovia corona-miehiä. Oikaistakoon tässä historian kirjoissa lähestulkoon aina esiintyvä virhe, että Caesar olisi sanonut ”Arpa on heitetty.” Todellisuudessa tuo koronapöydän ylipäällikkö sanoi: ”Mola on heitetty”, tuohon aikaan teikkaus nimittäin suoritettiin ilman keppiä. Toinen paljon toistettu virhe puhuttaessa tuon ajan suosituista sanonnoista on Rooman senaatissa hoetuksi väitetty lausahdus: ”Muuten olen sitä mieltä, että Karthago on hävitettävä”. Tämä oli itse asiassa suunnattu curling-peliä vastaan, ja sanonnan oikea muoto kuului: ”Muuten olen sitä mieltä, että curling on hävitettävä.” Seurannut taistelu olikin katkera, ja Karthagon paikalle kylvettiin suolaa, jotta sinne ei enää koskaan pystyttäisi jäädyttämään kunnollista curling-rataa.

Curlingin säilymisestä nykypolville saamme kuitenkin ”kiittää” erästä pientä gallialaiskylää, joka piti pintansa Rooman mahdin edessä. Kuuluisan taikajuoman avulla he pitivät pilkkanaan Caesarin yrityksiä valloittaa tuo curlingin viimeinen linnake Euroopan mantereella. Tarina kertoo, että nuo varsinaiset pilkkakirveet ja uuspeilit käyttivät roomalaisten katapulteilla ampumia kiviä curlingin peluuseen.

Corona ja Curling keskiajalla

Corona-peli syntyi keskiajalla ja –Euroopassa. Pelin isänä pidetään yleisesti böömiläistä metsänvartijaa Jaromir Crnaa, joka kehitti pelin lapsikatraansa iloksi. Tuolloin elettiin 1400-lukua ja Keski-Eurooppa oli vielä upeiden ikimetsien verhoama. Pelipöydäksi Jaromir keksi valtavan tammipuun kannon, jonka keskelle hän kaiversi montun eli keskipussin. Jalkojen alla narskuneet tammenterhot toimittivat nappuloiden virkaa. Mailaksi kelpasi mikä tahansa vähänkin suurempi puukeppi.

Corona saavutti suurta suosiota heti ensimmäisestä avauslönnistä alkaen. Peli levisi vähitellen ympäri keskistä Eurooppaa. Kirjallisen tiedon puuttuessa säännöt ja välineet kokivat matkan varrella muutoksia. Varsinkin yliopistojen teinit kokeilivat mitä erilaisimpia muunnelmia. Idea nykyisestä neliön muotoisesta laudasta syntyi jonkun nousuhumalaisen teinin päässä joskus 1500-luvulla. Yliopistomaailman viinanhuuriset

corona-illat antoivat osansa myös tiedemaailmalle. Tästä tutuimpana esimerkkinä mainittakoon auringon uloimman kehän nimeäminen coronaksi. Pelipöydässä alkucoronan keskipussin korvannut keskiympyrä kieltämättä muistuttaa aurinkoa.

Pelin levitessä yhä kauemmaksi syntyi myös mitä erilaisimpia muunnelmia. Yksi pysyvimmistä kehitelmistä on curling, joka syntyi Skotlannin pohjoisrannikon tuiskuisella pikkusaarella. Coronan sääntöjen kantautuessa tällä puuttomalla saarella asuneen pappu-McUusipaavalniemen korviin joutui hän heti kovan pelihimon valtaan. Koska saatavilla ei ollut muuta kuin jäätä, kiviä, seitsemäntoista lammasta ja kaksi ponia, täytyi sääntöjä hivenen rukata. Pappu-McUusipaavalniemen klaani kehittikin nykyisen curlingin kantaisän, jäällä pelattavan joukkuepelin, jossa viskeltiin kivenmurikoita aurinkoa kuvaavaan ympyrään. Kiviä alettiin hioa sileiksi, jolloin niitä voitiin liu'uttaa pitkin jään pintaa. Termistö kehittyi analogisesti coronan termeistä, joten kotkasta tuli pingviini, pussista pesä, jne. Nykyinen historiantutkimus kutsuukin näiden kahden pelin yhteistä kantamuotoa corolingiksi.

McUusipaavalniemen klaanista kehkeytyi curlingin ilosanoman kiihkeä ja väkivaltainen levittäjä. Lajia vietiin kaikkialle, jossa vain jää kantoi. Pian rupesi syntymään kahnauksia kahden koulukunnan, coronan ja curlingin, välille. Henrik McUusipaavalniemen tehtävä oli istuttaa curling kaukana Pohjolassa asuvien suomalaisten päähän vaikka väkisin. Astuessaan maihin Laajalahden rannassa ei Henrik McUusipaavalniemi tiennyt alueella toimivasta aktiivisesta coronistien killasta. Seurasi kiihkeä taistelu, joka päättyi, kun muuan coronisti nimeltään Lalli survoi coronakepillään Henrikin Laajalahden jäihin. Siitä asti on tässä maassa pelattu vain coronaa.

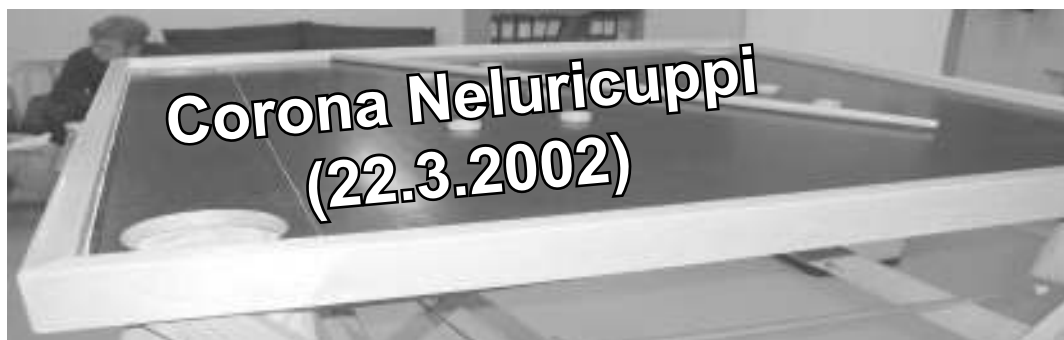
Curling, corona ja muinais-Suomi

Corona ja curling esiintyivät jo suomalaisessa muinaistarustossa. Kalevalassa kerrotaan, miten vaka vanha Väinämöinen, coronisti iänikuinen haastoi curlingisti Joukahaisen coronaotteluun. Väinämöinen oli veistänyt coronapöydän, jolla ottelu pelattiin, hauen leukaluusta. Kalevalan mukaan vaka vanha coronisti ”taiten sahata savautteli, lykky lyönneissä lymäytteli, peruslyönnit päälle pätkähdytti”. Tappion seurauksena curlingisti Joukahainen vajosi coronapöydän alla olleeseen suohon.

Sampo puolestaan on ollut kultainen coronapöytä, jonka Seppo Ilmarinen oli takonut. Pohjan Akka, tuo kova curlingisti, kuitenkin ryösti Sammon ja sulki sen yhdeksän lukon taakse vuoreen. Tästä suuttuivat kalevalaiset, jotka suuren veneen kanssa hyökkäsivät Pohjolaan, jotta Sampo saataisiin palautettua Kalevalan coronamaille. Pohjalaisten ja kalevalaisten taisto oli tiukka. Väinämöinen ja Seppo Ilmarinen puolustautuivat coronakepit ojossa isoksi kotkaksi muuttunutta Pohjan Akkaa vastaan. Pohjan Akka saatiin voitettua, mutta taiston tuoksinassa kultainen coronapöytä kellahti veneestä veteen ja vajosi ikiajoiksi mereen. Tapahtumasta on coronakielessä yhä muistona sana kotka, joka vanhan kansan mukaan merkitsi paitsi vuoron siirtymistä vastapelaajalle, myös huonoa onnea ja rikkauksien menettämistä.

Tutkimusryhmä: Sekalainen joukko coronisteja

Paikalla oli jo muutama ihminen kun saavuimme avaamaan Gorsun ovia. Pienen alkuhäslingin jälkeen päästiin arpomaan lohkot, joissa onnetar (Niina) suosi SkNu:ta ja SiSi:ä, sillä he pääsivät heti karsintarajan yläpuolelle. Viimein pelit pääsivät alkamaan melkein ajallaan, ja porukkaakin oli saapunut paikalla jo ihan kiitettävästi. Tosin useimpien mielenkiinnon kohteena tuntui olevan Trivial Pursuit.

Ensimmäinen peli oli varsin pitkä ja tasainen. Myös toinen peli tuntui kestävän, jolloin jo pientä hermostuneisuutta oli havaittavissa. Kolmas peli oli rukouksista huolimatta lyhyt, neljäs peli hivenen taas pitempi.

Tällä välin muutaman vanhemman tieteenharjoittajan taidot Trivial Pursuit pelissä herättivät epäilyksiä mahdollisesta vilpistä. Toisaalta epäilyksen kohde, jota kutsuttaneen vaikka Janiksi (nimi muutettu), väitti kiven kovaan, ettei osannut ulkoa kaikkia Killan Genuspainoksen kysymyksiä ja vastauksia.

Tässä vaiheessa myös henkilö, jota kutsuttaneen vaikka Lassiksi (nimi muutettu), alkoi esittää vanhoja klassikkolauluja eli pelin lomassa laulettiin miltei kaikki 80- ja 90-luvun lastenlaulujen

tunnarit. Lassi toimikin koko loppuillan Gorsun virallisena jukeboksina, jonka valikoima oli onneksi laajempi kuin pelkät lastenlaulujen tunnarit.

Ennen finaalia selviteltiin Zen-coronan askelia fosforinhoitoisessa valaistuksessa. Finaali kesti minkä kesti ja kaikki pääsivät lopulta kotiinkin. Voittajana oli siis tänä vuonna HaLi.

Tulokset:

1. Peter Liljeroth ja Antti Hasanen (HaLi)
2. Timo Laaksonen ja Olli Visuri (TiOl)
3. Jani Päiväsaari ja Mikko Lylynkangas (PäLy)
4. Lassi Karvonen ja Jouni Harju (LaHa)

Corona meidän (by Nixter)

Isä meidän joka istut piippanilla,
jauhoitettu olkoon sinun pöytäsi,
onnistukoon sinun avauksesi ja
tapahtukoon peruslyönti,
niin Gorsussa kuin kiltiksellä.
Anna meille meidän jokapäiväinen lintumme
ja anna meille meidän sikailumme anteeksi,
niin kuin mekin anteeksi annamme niille,
jotka ovat meidän rivimme rikkoneet.
Äläkä saata meitä kuisaukseen,
vaan päästä meidät Turusta,
sillä sinun on perunajauho, višnu ja puusilmä.
Iänkaikkisesti.

Aamen

Lisäksi illan aikana todettua:

- Emma ei tahdo tunkea jalkaansa mun siemeniin, tai itse asiassa Henrikin siemeniin.
- Wolfgang Amadeus Beethoven
- Ei tälläst paska jauhantaa kukaan jaksa kuunnella
- Kaikki talitintit neuvo toisiaan kuinka siemenet avataan
- Peterillä ei ole nokkaa
- Sauna ei toiminut loppuun asti
- Lisää humalaa lyöjälle (Jäbälle)
- Rivin rikonta oli muotia
- Coronamme meidän
- Nyt on lastenlaulut vaihtunut humalaisiele coronayleisölle liian vaikeisiin metaforeihin.
- Suomipopppia
- Kersantti keskellä pöytää
- Joku: Ei täs oo tuoteselostusta? Toinen: Se on mun housujen sisällä
- Punaviiniä, ei kiitos perushousuille.

KeN vastata voi!

Jaahas. Tämänkin talvi lienee sitten menetetty keväälle. Hyvä asiahan se... KeN-setä tallusteli eräänä päivänä tuosta lafkan sivuitse kulkevalla lehmuskujalla (kohta on niissäkin vihreätä väriä). Siinä B-blokin rakennustyömaalla oli lava, joka sisälsi mustaksi maalattuja metallihäkkyröitä, ja niitä oli paljon. KeN tunnisti nämä häkkyräiset oppilaslabrojen työtasojen tukirangoiksi. Siinä lavan ääressä oli iso teräsleukainen kone, joka puristeli ja katkoi näitä rankoja. Tiedä sitten häntä. Tuli vain hiton hyvä olo...

1. Kysymys

Mä oon täs vähä miettiny. Ett noi analyysit niinku. Jotenki mä kässään ett miten noi sakat synty. Mut noi kvantin työt. Miten ne voi niinku mennä niin oikein. Ett esim. graviksessa tulee just oikee määrä sitä sakkaa. Tai joku kromatografia. Se tuntuu ihan valheelle. Siis, kyl sä tiät. Yst vastit ja kaikkee.
–Lakmustyttö 1982

Niinpä niin, Lakmustyttöseni. Tämä on tuttua problematiikkaa ekalla vuosikurssilla opiskeleville kemisteille. KeN-setä on kuullut teorian, että on olemassa kahdenlaisia ihmisiä: niitä, joille on mystistä, että laivat pysyvät pinnalla ja niitä, jotka eivät voi käsittää tapaa, jolla lentokoneet saadaan leijumaan ilmassa. Samoin on kemisteissä, ainakin alkuvaiheessa, tällaista pientä kaksinaisuutta: on niitä, jotka eivät usko kvantin töihin ja niitä, jotka eivät luota termodynamiikkaan.

Tässä vaiheessa riittänee, että luotat vain sokeasti siihen, että kyllä ne kvantin työt ovat totta. Kun sitten vuosia myöhemmin titrailet ja saostelet, eivät ne oikeat tulokset tunnu enää miltään ihmeeltä. Termossa voi olla sitten vähän rankempi luottamuskriisi. Olet siis onnekas, koska kuulut siihen analyysiepäilijöiden ryhmään.

2. Kysymys

Moi KeNtsu! Me tässä jatkissa mietittiin, jotta mitä se MQ-vesi oikein luulee olevansa? Kun ihan tavallisen näköistä vettä se on. Mutta kun juotettiin sitä Jämeräntaipaleen rotille, niin ne räjähti. Onko siinä jokin kirous ja voisiko sen valjastaa maailmanvalloitukseen?

Terv. Keisarit –79

”KeNtsu” hakee nyt haulipyssyn ja praihauttaa Keisarien hegemonian sfääreistään. Tässä kyseisessä Tisleen numerossa julkaistavan tutkimusraportin mukaan MQ-veden vaikutus ihmiseen ei ole aivan sama kuin rottiin. Eli ellette halua rottien ruhtinaiksi, voitte unohtaa aikeenne. Sitä paitsi on epäeettistä tuhlaa labrojen kaikki MQ-vesi tuollaisiin kokeisiin. Samalla aineella voisi huuhdella vaikka astioita... Tai pestyn dekanterilasien vihkimiseksihän sitä voisi pikemminkin kutsua.

Tuosta vihkimisestä päästäänkin sitten MQ-veden olemukseen. Kemistien uskomuksiin kuuluu, että tämä ionivaihdettu vesi tekee saastaisimmastakin dekasta ja erlasta puhtoisin kuin vastapuhallettu, kun sitä kaadetaan rituaalipuhdistettavan lasin päälle noin 2 litraa. Vanhan alkemistisen perimätiedon mukaan millikuuvesi on kuin valtiattaren lahja ihmisille. Puhdistava vaikutus johtuu siitä 1 ppm:stä kuun valoa, siis millistä kuta.

Modernin kemian voittokulusta huolimatta, nostaa alkemiakin aina silloin tällöin päätään täällä lafkillä. Pään kenoasteen voi tulkita MQ-veden kulutuksesta, johon se on positiivisesti suoraan verrannollinen.

TOIMARIJUORU EXTRA!!

Kuumimmat juurut
Kemistikillan vuoden
2002 toimareista.
Vain Tisleessä!

Corona-vastaava sai sakot ulkomailla!

Corona-vastaava Henrikki Matilainen sai mojavat päiväsakot olleessaan pyöräilemässä Varsinais-Suomessa. Innokas poliisi päätti sakottaa Henrikkiä valotta-ajosta tämän polkiessa keskustasta hieman hämärässä.

Yhteyksiä Keravalle?

Kemistikillan nykyisen riippuvastaavan / tenttikokoelmanhoitajan Helena Laavin on nähty nousseen Keravalle kulkevaan junaan. Onhan tietysti mahdollista, että hän on päättänyt junamatkallaan jonnekin muualle kuin juuri Keravalle; pysähtyyhän juna monella pysäkillä ennen pääteasemaansa. Mutta huhutaan, että hänellä olisi Keravalla jopa perhe ja havaintoja vielä vahvistaa se, että Keravalla asustaa yksi Laavi-niminen perhe. Perheessä asustaa juuri Helenan ikäinen tyttö, mutta häntä kutsutaan Elinaksi. Onko mahdollista, että on olemassa saman ikäiset Helena ja Elina Laavi? Olisihan tämä aikamoista sattumaa. Ihmeellistä, jos kyseisellä perheellä eikä Elina Laavilla ole mitään tekemistä Helena Laavin kanssa.

Kemistikillan uusi ISOvastaava, Katja Han-nukkala, jonka toimikausi alkaa virallisesti vapun jälkeen, lupaa pitää kaikista killan tulevista ISOhenkilöistä isosti huolta ystävänsä Masi-pallosilmän kanssa.

"Pidämme
teistä kaikista
ISOsti huolta!"

XQ-mestarin luulisi ehkä tuntevan Suomea varsin hyvin, mutta turha luulo tässä tapauksessa. Kemistikillan uusi XQ-mestari myöntää osaansa sijoittaa kartalle ehkä viisi Suomen kaupunkia. "Pitkään kuvittelin mm. että Lappeen Ranta sijaitsee osapuilleen Oulun korkeudella ja että Järvenpää on monen tunnin matkan päässä. Pohjoisin paikka, missä olen ikinä käynyt, on muuten Tampere."

Missä on
Järvenpää?

Apuemännät riippuvaisia makeasta

Kemistikillan apuemäntien Annuikka Santasalonen ja Emilia Tiitisen huhutaan olevan luotettavia ja aikaansaavia, mutta joidenkin silminnäkijöiden mukaan heistä löytyy myös räväkämpää ja paljastuksenhaluinen puoli. Molemmilla huhutaan olevan riippuvuuteen verrattavissa oleva

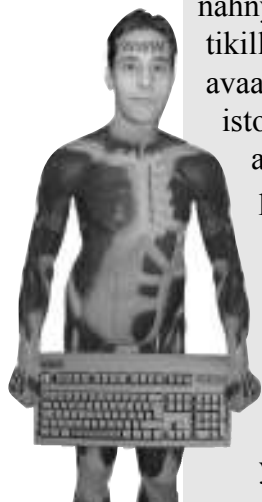
suhde makeaan; Annukalla on erikoisia kokemuksia Lontoosta rakeista ja Emmu ei kai voisi elää ilman Pepsi Maxia tai Coca-Colaa.

Halusin
eläinlääkäriksi!

Kulttuurivastaava Maju Sarantila tunnustaa haaveilleensa koko lapsuutensa ajan eläinlääkäriin työstä. Tämä unelma oli kovin ruusuinen, ja työn todellisuuden tajuaminen romutti Majun unelman. "Taisin olla vielä yläasteella, kun näin telkkarista dokumentin suomalaisesta kunnan eläinlääkäristä, joka oli kuntansa ainoa eläinlääkäri. Niinpä hänen työviikkonsa venyivät välillä 70-tuntisiksi, kun usean maatilan lehmät tai muut kotieläimet päättivät poikia tai sairastua samanaikaisesti. Palkka ei tästä huolimatta päästä huimanut. Muutenkaan en osannut kuvitella itseäni lehmien kimpussa, joten päätin jättää tällaiset urahaaveet sikseen ja hankkia itselleni jonkun vähän siistimmän ammatin."

Oletko koskaan nähnyt Kemistikillan www-vastaavaa Aapo Tammista killan saunailloissa löylyn puolella? Kuvassa on syy siihen, miksi hän ei kovin mielellään riisu vaatteitaan yleisön edessä

nä maanantaiaamuna Kärpänen kuuli pörrätessään JMT-lähettyvillä epäilyttäviä ääniä Kemistikillan juomavarastolta. Tutkittuaan Kärpänen huomasi järkytyksekseen killan juomanlaskijoiden, Risto Olli Pyylammen ja Juhana Viitalan, lisäävän tuntematonta ainetta ruiskulla suoraan n. Rikospoliisin alustavissa tutkimuksissa on selvinnyt, että poikien lisäämä aine on nimeltään antabus, jota käytetään alkoholistien hoitamiseen. Aine tekee alkoholismuuttamisesta lähes mahdotonta. Pojat ovat ilmeisesti soluttautuneet killan organisaatioajamalla: Kaikki kännissä riehumiset ovat olleet pelkkää näytelmää. Konstaapeli Keskiöyrynkä rikospoliisista epäilee tapauksen liittyvän Kemistikillan laajaan krapuuteen. Epäiltyjen yhteyksiä uskonnollisiin äärijärjestöihin tutkitaan.

Juomanlaskijat raivoraittiita !

Henry Saari on ihana!

Kemistikillan PR-vastaavasta Maija Tiitisestä on paljastunut aivan uusi puoli: Hänen kirjahyllystään löytyy kasoittain Suomen turhimpään kuuluvien julkisten kuvia sisältäviä kansioita. Sieltä löytyy Matti Nykästä, Jasmin Tähtylää, Lola Odusogaa ja Linda Lampeniusta sekä tietenkin paljon Henry Saaren kuvia. Kansiodien sisältö on pitkään ollut ajan tarkimmin varjeltu salaisuus.

Pidämme nuolemisesta!

Liikuntavastaava - kemisti terveen aatteen kannalla?

Kemistikillan AA-vastaavat Mari ja Aino hihittävät kilpaa Keltussa ja tunnustavat nauttivansa suunnattomasti nuolemisesta kesäisessä auringonpaisteessa Alvarin aukiolla. Ainon mieleen on etenkin lakritsijäätelö ja Mari on todistettavasti nuollut kinuskijäätelön rippeet lautasensa reunoilta.

Kemistikillan arvossa pidetystä liikuntavastaavasta Panu Routasalosta on tehty useita silminnäkijähavaintoja Ruotsissa käytetyssä erittäin epäurheilijamaisesti. Lähipiirin lähtemme kertovat tämän terveellisten arvojen airueemme todellisuudessa viettävän hurjaa kaksoiselämää johon kuuluvat villit miehet, Uppsalassa matkailu ja silmien karaistusta aiheuttavien aineiden nauttiminen. Oheisen kuvan nähtyämme emme enää voi olla varmoja kemistikillan urheilutapahtumien puhtaudesta. Aina niin turmeltumattomana esiintynyt keulakuvamme on vetänyt kemistiurheilun maineen lokaan - näitä tahroja siivotaan vielä pitkään.

MELKEIN ÄÄNETÖN KONDENSATIO - LUKKARI OLI KOUKUSSA KURKKUPASTILLEIHIN!

Perjantaitaamuna juuri ennen 111. Kondensatiota Kemistikillan uusi lukkari, Simo Toikkanen, heräsi järkytyksekseen kamalaan kurkkukipuun. "En saanut edes Elomme päiviä laulettua, tuli vain pihinää!" lukkari tilittää melkein itkien. Yrittäessään saada äänensä kuntoon ennen suurta koitostaan lukkari sortui epätoivossaan kurkkupastilleihin. Pastillien helpottava vaikutus oli kovin lyhytaikainen, ja pian lukkari huomasi napsivansa pastilleja jatkuvasti. Hän oli koukussa. Kondensatio sujui lukkarin osalta hyvin, mutta sen jälkeen pastilliaddiktio vain paheni. "Kulutukseni vain kasvoi, ostin kasapäin pastillilääkkeitä päivittäin, ja lopulta huolestuneet kaveritkin alkoivat huomautella asiasta." Lopulta lukkari otti itseään niskasta kiinni ja ilmoittautui NPL-ryhmään (NPL=nimettömät pastillilukkarit), josta hän sai vertaistukea päästen vähitellen irti koukusta. Oltuaan nyt kuivilla jo lähes kuukauden varoo hän edelleen kävelemästä liian läheltä kauppojen pastillihyllyjä.

Fyysikon pojasta kemisti!

Kemistikillan apuisäntä Antti Kataja on paljastunut Fyysikon pojaksi. Hänen isänsä on aikanaan valmistanut TKK:lta teknillisen fysiikan osastolta ja nyt Antti jatkaa isänsä jalanjäljissä tässä arvostetussa koulussa - ei sentään kuitenkaan samalla osastolla.

Muutenkin Antin suku on jotenkin kummasti hakeutunut TKK:lle: myös hänen kaksi setäänsä, siskonsa ja veljensä ovat opiskelleet TKK:lla.

"Kevään hauskin kuva" -kilpailu

Tisle järjesti lukijoilleen valokuvakilpailun, jonka aiheena oli "Kevään hauskin kuva". Luvatussa palkinnosta huolimatta oli kilpailun osanotto hyvin pieni, vain kaksi Tisleen lukijaa toimittivat hauskimmat otoksensa kilpailuun. Tisleen kuva-arkistosta on kaivettu tämän sivun täytteeksi ja lukijoiden iloksi muutama ylimääräinen kuva, jotka eivät siis ole osallistuneet itse kilpailuun. Kilpailun voitti Petri Pänkäläinen otoksellaan "Ensikännit".

Aapo Tammisto, KeII

Karibian tunnelmissa

Ensi-
kännit

Petri Pänkäläinen, KeN

Aapo Tammisto, KeII

Illan
ensimmäinen
sammuja

Yhä ylös yrittää...

Tisleen arkisto

Julkubussi
XQ-kunnossa

Tisleen arkisto

Olisikohan
tuolla
ruokaa?

Tisleen arkisto

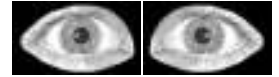
Joukkohätä

Tisleen arkisto

OPERAATIO ERLLENMEYER

OSA 5

Ensimmäiseksi kiinnitin huomioni uskomattoman sinisiin silmiin ja pitkiin, kullankaaleisiin hiuksiin, joita naiset koti-Amerikassa pyrkivät kaikin keinoin itselleen hankkimaan mitä moninaisimmilla kemikaaliokaupan tuotteilla. Kireä, valkoinen paita oli omiaan korostamaan kauniin naisellisia muotoja ja tuhansien hikikarpaloiden muovaama uuma näytti kaipaavan vahvoja käsiä ympärilleen. Katsellessani tuota mystistä kaunotarta kaukaisen Suomen ja vielä kaukaisemman Otaniemen pikkukaupan takapihalla juontui mieleeni eräs lukuisista viinanhuuruusista keskusteluista lapsuudenystävieni kanssa. Tuolloin, kerrottua jumalattomuudestani, vanha juopporetukaverini hämmästeli, miten voin siis harrastaa jumalallista seksiä. Nauraen olin todennut, että en harrastakaan, vaan keskityn saatanaalliseen pornoon. Chicagon kadut ovat täynnä autoja, ja voit ottaa niistä minkä tahansa, jos sinulla on oikeat avaimet.

Hän sanoi jotakin kummallisella kurkkumurteella. Hymyilin. Minun oli vaikea peittää kasvoilleni kohoavaa hämmästyntä ilmettä, kun kaunotar vaihtoi sujuvasti puhekielensä englantiin. Hänen aksenttinsa oli täynnä korpisammaleen tuoksua ja viettelevän huumaavaa alkukantaisuutta ja pitkät, lihaksikkaan hoikat sääret tarjoilivat lupasta paremmasta.

Tällä maalla saattaisi olla puolensakin. ”Sinä olet muukalainen täällä”, hän sanoi poimien matematiikan kirjansa maasta. ”Minä olen Rae.” Vain hyvin harvoin menen täysin sanattomaksi. ”Olen John Smith ja tarvitsen hyvin suojatun tietoliikenneyhteyden.” Nainen alkoi nauraa sointuvaa, iloista naurua. ”Olet kyllä tullut ehdottoman oikeaan paikkaan. Tämä on Suomen teknisten tieteiden mekka, ja eiköhän sinullekin hieman kaistanleveyttä irtoa.” Hän katsoi minua vielä kerran tutkivasti ihmeellisillä silmillään, ja otin muutaman juoksuaskeleen seuratakseni häntä kohti suurta ja tuntematonta amfiteatteria. Hänen lantionsa keinui viettelevästi rennon kävelyn tahdissa samaan aikaan, kun huolellisesti lakatut kynnet etsivät niskan kutiavaa paikkaa. Niska oli siro ja vahva.

Koko rakennus haisi uudelleen ja nuorelle tietelle. Vastaantulevien opiskelijoiden kasvot olivat vakavia ja hartaita, kuin koko kalsean harmaa sää olisi kivettyntä heidän kasvoilleen. Pukeutuminen oli tasaisen ankean harmaata, samansävyistä kuin koko rakennuksen yleisilme. Onneksi ikuinen pimeys ei ollut jättänyt jälkeäkään seuralaiseeni. Koko matkan hän kertoili iloisesti rupatellen elämästään eikä antanut oman vähäsanaisuuteni häiritä, mikä sopi kuumeisesti ajattelevalle

analyytiselle mielelleni paremmin kuin hyvin. Myöhemmin kuulin, että tämä ominaisuus on tuossa katajaisessa kansassa suunnattoman harvinainen. Saapuessamme tietokonealuokkaan se oli tarpeeksi tyhjä tarkoituksiani varten, joten istuin koneelle ja avasin suunnattoman salaiseksi kryptatun yhteyteni kotimaahani: Hotmail olkoon kanssani! Vihdoinkin, päivien odotuksen jälkeen sain selville tehtäväni, joka tulisi vaatimaan kaiken taitoni ja rohkeuteni. Jossakin tämän ankean yhteisön syövereissä patoutunut viha oli ottanut muodon ja muuttunut siksi riuduttavaksi tuskaksi, jonka jokainen terroristiliike alkaakseen vaatii. Yhden johtajansa vihan lietsomina he kerääntyivät yhteen ja asettivat tavoitteekseen tuhota maailman vääruskoiset. Lähteeni ei tiennyt, minkä he vääruskoiksi mieltävät tai mikä on heidän toimintapansa. Mutta tässä oli alku, mahdollisuus. Rae oli katsellut puuhiani kummissaan, seurannut sänkisten kasvojeni ilmeen vaihtumisesta laimeasta toiveikkuudesta päihdyttävään intoon. Hän ei varmaankaan tajunnut, että metsästäjän oli aika siirtyä ajojahtiin. Hymyilin hänelle ja ehdotin yhteistä illallista, mikä toivoakseni osoittautuisi oivalliseksi mahdollisuudeksi perehtyä paikalliseen kulttuuriin ja tapoihin.

Poistuessamme rakennuksesta ulkona satoi räntää. Tätä siis kutsutaan kevääksi. Nauroin taivaalle: ei minua näin helposti lannistettaisi!

Jatkuu seruaavassa numerossa...

PÄÄSIÄIS-XQ 2-3.4

Tiistaiamuna 2.4 alkoi kello kahdeksan maissa kerääntyä lafkan parkkikselle punahaalarista kansaa valmiina suuntaamaan kohti Tamperetta Pääsiäis-excursion merkeissä. Matkaa lähdettiin taittamaan odottavissa tunnelmissa vanhan teekkaribussin tehtävät perineellä Julkku-bussilla.

Ensimmäinen excukohde oli rakennusalan moniosaajan Lemminkäinen Oy:n betonituoteyksikkö Tuusulassa. Lemminkäinen Oy:n jonka rakennusmateriaaliryhmä, johon betonituoteyksikkö kuuluu, valmistaa ja tuo maahan erilaisia rakennusmateriaaleja esim. bitumisia kateaineita sekä betoni- ja

luonnonkivituotteita. Aluksi nautittujen kahvien ja sämpylöiden sekä yleisen yritysesittelyn jälkeen pääsimme katsomaan mm. porrasedimenttien ja pihalaattojen eri valmistusvaiheita. Erityistä ihastusta excuporukassa herättivät vaaleanpunaiset, oikean possun muotoiset betoniporsaat, joita on käytössä ainakin Vantaalla. Tämän jälkeen tutustuimme Lemminkäisen keskuslaboratorioon, jossa suoritetaan Lemminkäinen Oy:n tuotteiden laadunvalvontaa. Laboratorion tiloissa on esimerkiksi säähuone, jossa olevien laitteiden avulla voidaan tutkia eri materiaalien ja tuotteiden kestävyyttä eri sääolosuhteissa.

Matka jatkui kohti Tamperetta mm. kiihdytysajoa Julkku-bussilla kokeillen. Perillä Tampereella meitä odotti vierailu Metso-konserniin kuuluvassa Metso Minerals Oy:ssä, joka on kiven ja mineraalien käsittelylaitteiden kehityksen, suunnittelun ja valmistuksen markkinajohtaja maailmassa. Tehdaskierroksella saimme nähdä omin silmin mm. hurjan näköisen valokaariuunin, joka sulattaa romuraudan eteenpäin käsittelyä ja valamista varten. Perinteisten kiitosseremonioiden jälkeen jatkoimme matkaa Hervantaan, jossa paikallisen Automaatiotekniikan killan eli Autekin ystävällisellä avustuksella vuokrattu, TTKY:n omistama, Hotelli Torni-niminen majoitustilamme sijaitsi. Vähitellen matka jatkui Tampereen yöhön.

Keskiviikkooamuna aamupalan ja pakollisen siivousohjelmanumeron jälkeen suuntasimme kohti Valkeakoskea. Hirmuisen korkeat piiput opastivat meidät UPM-Kymmenen Tervasaaren tehtaille, jossa tuotetaan säkki- ja kirjekuoripaperia sekä tarrojen taustapaperia neljän paperikoneen voimin. Kokemusta vierailijoista on tehtaalla enemmänkin, sillä vierailuumme mennessä Tervasaassa on käynyt jo 3000 vierailijaa tämän vuoden puolella! Kahvituksen ja yritysesittelyn jälkeen pääsimme katsomaan tarrojen taustapaperia valmistavaa paperikonetta PK8, joka olikin hyvin vaikuttava näky.

V i i m e i s e n ä excukohteena oli Kiilto Oy Lempäälässä. Kiillon liiketoimintaa on liimojen ja niihin läheisesti liittyvien tuotteiden kehitys, valmistus ja markkinointi. Vierailun Yleisen yritysesittelyn lisäksi saimme tietää, mitä kaikkea liimapurkillisen valmistamiseen tarvitaankaan. Esittelykierros tuotannossa ja tutkimuskeskuksessa oli hyvin monipuolinen ja mielenkiintoinen. Erityismaininnan ansaitsee Kiilto Oy:n tutkimus- ja tuotekehitystyö, sillä 98 % tuotteista syntyy omasta tuotekehityksestä! Päätöskahvien jälkeen olikin jo aika palata lähtöruutuun. Kotimatkan aikana tehtiin mm. reissun kiihdytysajoennätys, mutta edelleenkaan ei onnistuttu unohtamaan ketään porukasta matkan varrella huoltoasemille, vaikka pari läheltä-piti-tilannetta reissun aikana sattuihin. Lopulta reissu saatiin ajallaan ja onnellisesti päätökseen. Kunhan Tampere on tästä toipunut, niin seuraava uhri vapiskoon!

Excumestari Heli Vuori

Lisää tietoa excukohteistamme:

www.lemminkainen.fi

www.metsominerals.com

www.upm-kymmene.com

www.kiilto.com

Rakas päiväkirja...

Lähdimme tänään Kemistikillan excursiolle.

Saavuimme ensin laattatehtaalle ja näimme, että laatta ei lentänyt vaan se kulki hihnoja pitkin. Tuli myös todettua, että laattatehtaassa tuli jano eikä toisinpäin. Näimme myös mistä Korsoon on 5 km matkaa ja hetkeä myöhemmin Keravalle 6 km.

Vanhemmalla tieteenharjoittajalla on ollut bändi joka soitti Dingon biisejä, ovat myös kuulemma esiintyneet.

Vähän puolenpäivän jälkeen nuorempi tieteenharjoittaja päätti lämmittää kaljaa exqu-lämpimäksi nukkumalla korejen päällä. Samoin tämä tieteenharjoittaja missasi näyn missä Citymarket oli keskellä peltoa.

Laiva on lastattu teineillä ja traktoreilla. Meillä on matkassa myös supersankari.

Mäkkiruokaa mahassa ja kalja maistuu, sitten vielä supersankari bussiin niin voidaan lähteä. Ei muuten kannata ostaa Happy Meal-ateriaa, sieltä voi saada vesipyssyn ja sen uhriksi voi joutua.

Empiirinen koe:

Bussi kiihtyy 0-100km 46 s

Tekniikan ylioppilas löytää etsimänsä lehden oman takamuksensa alta.

Päästään Tampereelle ja Metsoon

Metson teevesi ei toimi.

AV-välineet ovat vanhanaikaisia + koneet uusia = RÄJÄHTÄÄ

Metso tunnetaan kaikkialla missä murskataan. Saimme myös tietää, miten työntekijöitten terveydenhoito toimii ja minkälaisia kerhoja siellä on. Myöskin tuotteen hilavitkuttimet ovat kohdallaan. Niin ja Nordberg oli Porista ja tehdas painaa muutaman lastillisen.

Majapaikka

Juodaan puhalletaan kortteja ja juodaan Coronaa.

Tuopissa sanotaan Tappara (lausutaan falsetissa)

Senssissä oli SM-lentopalloilijoita ja friikkeejä ilmaiseksi.

ISO VOIMASANA, tapellaan sitten taksijonossa, kun päälle käydään. Onneksi selvittiin kohtalaisin lievin vammoin, sekä fyysisesti, että henkisesti... Näkisitpö ne toiset ☺. Illalla on myös paperille kirjoitettu tilitystä, joka meni

itsesensuurin läpi:

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXXXXXXX

XXXXXXXXXXXXXX

XXXXX

XXXXXXXXXX

xXXX

Aamu taas valkenee bussissa on voimasanan kylmä eikä haalaripukuinen tieteenharjoittaja saa sitä liikkeelle. Sitten se liikkuu äijän toimesta.

“Missä me ollaan oltu?” “Ekas me oltiin laattafirmassa ja sitten helvetissä.”

Niin ja yksi sitten pitäis ottaa poltettavaksi.

Äijä lisää lämpöä !!!

Vihdoin ja viimein: 4. Ja viimisessä firmassa oli reaktori, tämän jälkeen voimmekin todeta että siellä ei vielääkään tule vettä. Mikä laji on Hoa sing jing ?

On kiva saada kesätöitä kun on exqulla, voi ottaa siideriä sen kunniaksi, vaikka tämä olikin kotimaan todella (sana alleviivattu) kuiva. Laulaakin yritettiin.

Tilitystä:

Oli suhteellisen väsyä meininkii ku tuli nukuttua kaikissa yritysesityksissä. Mut kohta pääsee himaa nukkuu. Yhden tieteenharjoittajan oli pornolehti patjan alla cool! Joku on myös kuulemma laiska PiiP!

(Tilitys loppu)

Kuski ei kiihdy.

Jälleen tilitystä:

Minun korvani särkyvät! Olen ala-asteen laulukoea neuroottisesti elävän (nimi muutettu) vieressä... Itketkö nyt Tom Duhlii, kadutko jälkeen työs. Itken ja kadun katkerana silmä. Munat punaisena bussin takaosassa. Tunnen moottorinkin ulinan katkerampana, kuin Tom Dooleyn kohtalon, tuon lähiöiden Frank Sinatran käsissä.

(Tilitys loppu)

Tentinluku ei onnistu, supersankari vei lukukirjan pois.

Loppu hämmöttää jo. Nuorempi tieteenharjoittaja on liian kauan donitsilla Linnatuudessa

Bussi saadaan 0-80 km/h 23 s alamäessä.

Sitten oli vielä Boney M, laulaja ja routari sekä läps ugh ja iso norsu.

Viimeisenä merkintänä nuorempi tieteenharjoittaja sai Jormaa.

3-olut

XQ-toimittaja

Toimittaja on (paikalla) ollut henkilö

TISLE-TYTÖ

Esteri Erlenmeyer
Otaniemi

Harrastukset: Bilettäminen ja kylpyhuonekemia

Tulevaisuuden haave: Hiuslakka, joka ihan oikeasti ei tahmaa (vaikka mainoksissa sanotaan mitä, en ole vielä löytänyt tahmaamatonta hiuslakkaa)

Lempiruoka: Kasvispihvit

Lempiväri: pinkki

Miesihanne: Sellainen ihana, joka pysyy menossa mukana

Intohimo: Luomiväri

Olin akateeminen häiritsijä!!!

Vanhempi kemianopiskelija ”Tane” (nimi muutettu turvallisuussyistä) suostui paljastamaan Tisleelle oman paljastustarinansa, ”sillä jos joku voi minun tarinastani jotain oppia niin tämä häpeä on ollut sen arvoista”. Varokaa, sillä tämä voi sattua sinullekin turvallisena pitämäsi Kemman lafkan suojissa...

Tane kertoo: ”Se alkoi ihan viattomana leikkinä. Ei sitä pHuksivuonna edes ajatellut tällaiseen ryhtyvänsä, mutta jo kolmantena vuotena joku tuli heiluttelemaan setelitukkoa nenän alla ja se oli sitten menoa. Ei sitä aluksi käsittänytkään, että jo ensimmäisestä kokeilusta voi jäädä koukkuun ja vasta sitten kun olet jo liian tiukasti mukana ymmärrät kuinka laajalle se verkosto oikein onkaan levinnyt...”

”Ihan aluksi hoidin vain sellaisia pikkujuttuja, keräilin saatavia nuoremmilta ja välitin niitä eteenpäin. Mutta lopulta joku nakshti päässäni ja päätin siirtyä kovempaan kamaan ja vein onnettomilta orjiltani viimeisetkin yöunet näiden puurtaessa voidakseen täyttää ylivoimaiset vaatimukseni. Minä olin armoton; jos en saanut tarkalleen haluamaani pistin pienen ryhmäni jäsenet tekemään samaa tehtävää uudestaan ja uudestaan, kunnes tulos oli täydellinen. Joskus huonona päivänä saatoin vaatia näitä korjaamaan tekeleitään ilman mitään syytäkin, ihan vain huvin vuoksi! Nyt se tietysti nolottaa...”

Vähän ennen oletettua valmistumisaikaa kaikki muuttui. Dippatyö ei koskaan valmistunut, sillä Tane tuli riippuvaiseksi hämähommistaan. Hän saattoi viettää yökausia tarkistaen alaistensa laskemia tuloksia ja kirjoitellen näiden sepustuksiin epämääräisiä kommentteja huonoimmalla käsialallaan. Mutta viimein Tanen käskyläiset alkoivat luovuttaa yksi toisensa jälkeen ja vaihtoivat kokonaan uraa tämän takia. Tane tajusi kuitenkin, että jokin oli vialla vasta sitten, kun hän alkoi epätoivoisena kirjoitella korvikkeita jopa kirjaston kirjoihin ja vessojen seiniin.

Nyt, kuusi vuotta myöhemmin Tane on saanut tasapainonsa takaisin pitkällisen hoidon jälkeen. Hän pystyy viettämään suhteellisen normaalia elämää, mutta kirjoittaminen ja lukeminen on häneltä tiukasti kielletty. Hänestä ei koskaan tule valmista Diplomi-Insinööriä, ja hän joutuu elämään koko loppuelämänsä noiden tapahtumien aiheuttaman syyllisyyden kera. ”En voi puolustella muuten tekoani kuin kertomalla, kuinka kovasti sitä yritti noihin aikoihin päteä. Hommista sai mielettömän vallan tunteen ja kai se pieni sadistikin sisälläni oli tyytyväinen. Nyt voin vain pyytää anteeksi kaikilta niiltä, jotka ajoin omalla käytökselläni rappiolle.”

Muistakaa tämä tarina, lapset! Ai että mitä Tane sitten teki? Niin no, hänhän siis oli assari.

Sepusteli Juusi

WAPPUASENTO - LEPOOO! NYT PUHUU FUKSIMAJURI!

Näin kevään edistyessä alkavat pienet pHuksit jo jännityksellä odottaa ensimmäistä teekkariwappuaan. Lakkeja onkin tilattu todella paljon tänä vuonna; noin 1200 onnellista luottaa vakaasti saavansa lakkinsa Wappuna, tai ainakin viimeistään äitienpäivänä. Yhdistysaktiivisuuden mukaanotto kiltatoiminnan ohelle on tuonut kaikille mahdollisuuksia valita sellaisia juttuja, mitkä kiinnostavat, mikä on näkynyt lakkitilausten määrän kasvuna. Teekkarius on siis muuttumassa, ja nyt enemmän tai vähemmän Wappuun liittyviä kysymyksiä esitetään enemmän kuin kukaan vanhempi opiskelija jaksaa vastata. Tilanteelle oli keksittävä ratkaisu ja siksi Tisleen uljas tiimi kävi haastattelemassa todellista Wappueksperttiä, virkaatekevää fuksimajuria Timo-Pekka Viljamaata kaiken Wappukiireen keskellä.

Tisletimi: *"Wappu ja virkakauden loppu alkavat jo häämöttää. Mitä vuoteen on kuulunut ja onko ollut kivaa?"*

Fuksimajuri: *"Niin, yksi kuukausi enää vallan kahvassa ja nyt alkaa olla jo ehkä liiankin leppoisa. Majurin työhän käytännössä alkoivat jo toissa tammiukuussa fmk:n puheenjohtajan hommia hoitaessa. Viime Wappuna juhlin tietysti phuksikkiparin ominaisuudessa, kesällä hoidettiin tulevien phuksien asioita ja viime syksy kului erilaisia juhlia järjestettäessä. Tämä kevät onkin sitten ollut "pelkkää Wappua". Tässä on muutaman vuoden aikana ehtinyt nähdä melkein kaiken phuksikasvatuksesta Ota-niemessä, ja oikeastaan olen tyytyväinen, että valta siirtyy pian seuraavalle. Iloisin mielin ollaan siis menossa Wappua kohti, tähän on kuitenkin ollut yksi elämäni parhaita vuosia."*

TT: *"Miten siis ylipäättään jouduit fuksimajurin hommiin?"*

M: *"Täyttelin sellaisen vaaleanpunaisen lapun toissa marraskuun nakkikekkereillä ja joulukuussa TKY kutsui sitten haastatteluun. Joka vuosi on halukkaita ollut ja kaikille ei-phuksikkipareille tiedoksi: fmk:hon kuuluminen ei ole mikään edellytys, jos haluat ryhtyä majuriksi."*

TT: *"Oliko sitten missään välissä epäilyksiä Wapun tulosta?"*

M: *"Kyllähän näistäkin phukseista pitää teekkareita tehdä! Enkä sitä paitsi olisi uskaltanut olla se ensimmäinen majuri, joka ei antanut Wapun tulla..."* (Ja tietysti kipparit ja majuri itse olisivat olleet riemu-

saan toisesta kaudesta... Toim.huom.)

TT: *"Yleisön pyynnöstä: Mikä on kengännumero?"*

M: *"45."* (Seuraavalla on siis aika isot kengät täytettävänään =). Toim.huom.)

TT: *"Tuomaroit fysistien ja kemistien Lumisodan pari kuukautta takaperin. Eikös kemistit olleetkin täysin ylivoimaisia?"*

M: (pitkän hiljaisuuden jälkeen...) *"Kyllä se aika tasaista vääntöä oli loppuun asti. Kaiken ratkaisi se viimeinen laji eli kyllä Epun ja Annan ansiokas kamppailu kipparien taistelussa toi homman kotiin."* (Mutta kyllähän me kemistit tiedetään asian todellinen laita...)

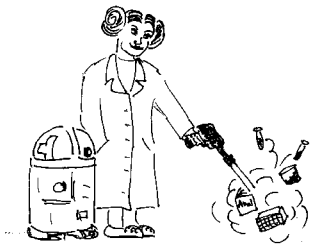
TT: *"Anna lopuksi pHukseille pari vinkkiä Wappua ajatellen."*

M: *"Ensiksi: Heti lakin saatuaasi kirjoita siihen nimi ja laita se suoraan laukkuun, ei päiväksi olalle heilumaan! Näin on olemassa pieni mahdollisuus, että se löytyy vielä Dipolissa ja sen voi painaa päähänsä keskiyöllä. Toiseksi: Kuohujuoma on hyvää, mutta ei sitä kannata ihan koko ajan nautiskella. Nuku aina kun voit, se on terveellistä ja jaksat juhlaa paljon pidempään! Viimeiseksi: Wappuviikolla on hirveästi ohjelmaa, joista ihan kaikissa ei ole välttämättä pakko käydä. Valitse se, mikä tuntuu mielenkiintoiselta ja pidä hauskaa! pHuksiwappu on kuitenkin vain kerran elämässä!"*

Haastatteli rouva isorouva Päätoimittaja ja pieni akateeminen sekatyöläinen Juusi

SUURI WAPPUHOROSKOOPPIEKSTRA

Tähdet kertovat – Lue Wapun kuumimmat horoskoopit!

Oinas (21.3-19.4.)

Kevät sykkii monen oinaan rinnassa, ja onneksi vastakaikuakin on taas pienen romantiikkanothahduksen jälkeen luvassa. Eroottinen elämäsi saattaa kuitenkin olla melko yksituumaisesti nautinnon etsimistä, ja silloin herkemmät tunteet voivat piiloutua. Wapun aikaan kannattaa panostaa luovaan flirttiin, se saattaa tuottaa odottamattomiakin yllätyksiä! Varo kuitenkin yrittämästä liikaa, sillä on erityisen kohtalokkaat seuraukset aivan toukokuun alkupäivinä...

Kuuluisia Oinaita: Vincent Van Gogh, Elton John, Celine Dion

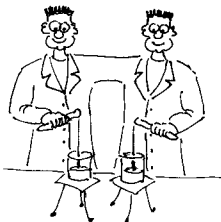

Härkä (20.4-20.5.)

Wappu tulee olemaan pettymyksiä täynnä jollet heti ryhdistäydy. Panosta itseesi ja huomioi kaikkia sinulle tärkeitä ihmisiä ennen kuin on liian myöhäistä, sillä saatat joutua korjaamaan käsitystäsi jostakusta läheisestä ihmisestä. Ymmärrys palkitaan lopulta runsain mitoin.

Kuukauteen omaa hohtoa luovat melko herkästi syntyvät uudet ihmissuhteet. Vältä vihreitä juomia kuunvaihteessa, niin kaikki sujuu helpommin!

Kuuluisia Härkiä: Cher, Sigmund Freud, Adolf Hitler

Kaksoset (21.5-21.6.)

Pidä yllä mystistä imagoasi, se tuottaa tulosta. Toisten salaisuuksien paljastaminen on erityisen kohtalokasta tässä kuussa! Kaipaavat elämäsi hiukan säpinää ja sitä toden totta on luvassa!

Kannattaa tosin suhtautua tietyllä varauksella täysin tuntemattomiin ihailijoihin; Pluto tuo vaaran elementtiä horoskooppimerkkiisi. Toisaalta tämä jännitys voi toimia myös positiivisena voimana elämässäsi, jos tartut sinulle tarjottuihin tilaisuuksiin...

Kuuluisia Kaksosia: Kuningatar Victoria, Clint Eastwood, Marilyn Monroe

Rapu (22.6-22.7.)

Järjestä asiiasi ennen Wappua, sillä hoitamattomat asiat tulevat vainoamaan sinua toukokuussa. Suhteesi tulee muuttumaan erittäin kiihkeäksi, mutta kannattaa ottaa rauhallisesti ja pitää asiat

yksinkertaisina kunnes edessä oleva merkittävä kriisi on selvitetty. Pelionnesi on kääntynyt nousuun, ja nyt voi muutenkin olla hyvä aika ottaa hiukan riskejä... Tylsää ei lähiaikoina ainakaan tule olemaan!

Kuuluisia Rapuja: Dalai Lama, Julius Caesar, Sylvester Stallone

Leijona (23.7-22.8.)

Suuri vallanhalu nousee esiin toistuvasti, mistä voi seurata pitkän tähtäimen ongelmia. Harkitse siis vakavasti omia kykyjäsi ennen kuin teet ratkaisevan päätöksen ja luota ystäviisi hädän hetkellä! Romantiikkarintamalla suhteesi joko vahvistuu tai heikkenee rajusti, sillä sinun on vaikea hyväksyä jah-

kailua minkään asian suhteen lähiviikkoina. Mitä ikinä sitten tapahtuukin, muista nauttia! Kokemuksistasi tulee olemaan paljon hyötyä myös tulevaisuudessa.

Kuuluisia Leijonia: Napoleon, Alfred Hitchcock, Monica Lewinsky

Neitsyt (23.8-22.9.)

Vaikka tuletkin nauttimaan Wapusta täysin rinnoin, muista silti katsoa välillä jalkoihisi. Hyvän illan voi pilata inhottava loukkaantuminen. Tutustu

uusiin ihmisiin, se kannattaa! Romantiikkaa on luvassa, mutta ei kenties juuri siinä muodossa kuin odotit. Tässä kuussa et voi loputtomiin empiä ihmisuhteissasi, tai menetät loistavan tilaisuuden. Wapun jälkeen saatat olla hiukan alamaissa, mutta pian tämän jälkeen saat kokea jotain piristävää!

Kuuluisia Neitsyitä: Stephen King, Michael Jackson, Sean Connery

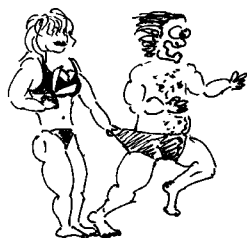
Vaaka (23.9-22.10.)

Tunteesi ovat ristiriitaiset ja sekavat, vaikka tekemistä olisi paljon. Lopeta siis empiminen ja tee vihdoinkin aloite, sillä kevään lopussa omatoimisuus palkitaan, mutta saamattomuudesta joutuu kärke-

simään. Vaikka olosi tuntuukin ajoittain kiusallisen epävarmalta, yritä luottaa itseesi. Yksi toiveistasi toteutuu kevään aikana ja olosikin rauhoittuu vähitellen, kunhan annat itsellesi luvan myös levätä kaiken kiireen keskelläkin.

Kuuluisia Vaakoja: Mahatma Gandhi, Brigitte Bardot, Will Smith

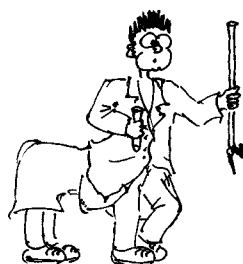
Skorpioni (23.10-21.11.)

Tasaisuus on ensi kuun tunnussana. Itseluottamuksesi alkaa selvästi vahvistua Wapun lähetessä ja jos et pidä varaasi, kevään hormonit saattavat nujertaa sivistyneen ulkokuoresi täysin... Pientä vipinää on luvassa, mutta

todellisen ihmissuhteen eteen joutuu tekemään kovasti töitä. Älä anna nujertaa itseäsi, mutta muista pitää myös korvat auki! Luovuutesi on tässä kuussa hui-pussaan, mutta älä silti yritä tehdä kaikkea itse.

Kuuluisia Skorpioneja: Marie Curie, Bill Gates, Leonardo DiCaprio

Jousimies (22.11-21.12.)

Kuu kiertää korkealla merkissäsi. Älä hätäile vaikka kaikki tuntuisikin kaatuvan päälle Wapun lähetessä, se menee ohi kunhan et joudu paniikkiin. Luota vaistoihisi ja

sydämeesi – osaat kyllä erottaa Wapun tuoksinasakin rakkauden liekit alkoholin sivuvaikutuksista. Hakeudut alitajuisesti vaikeisiin tilanteisiin ja dra-maattisiin ihmissuhteisiin, mutta älä kuitenkaan ole liian epävarma; jos todella kaipaat romantiikkaa saat sitä myös!

Kuuluisia Jousimiehiä: Jane Austen, Jimi Hendrix, Brad Pitt

Kauris (22.12-19.1.)

Ratkaiset vihdoinkin monimutkaisen ongelmasi, mutta toimesi eivät välttämättä miellytä kaikkia. Yritä kuitenkin muistaa, että päätöksesi on sinulle juuri se oikea. Tunnesuhteet kehittyvät suotuisasti ja aistillisuus ja ilo yhdistyvät ihmissuhteessasi. Kaiken-

lainen anteliaisuus palkitaan, etkä tule jäämään onnesta osattomaksi. Wapun aikana kannattaa kuitenkin ottaa hiukan rauhallisemmin kuin ajattelit; yllätyksiä on luvassa!

Kuuluisia Kauriita: Isaac Newton, Elvis, Jeanne d'Arc

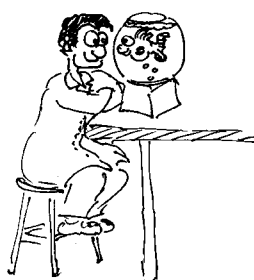
Vesimies (20.1-18.2.)

Olet edelleen

herkässä vaiheessa

ja haluaisit kipeästi tehdä radikaaleja muutoksia ja parannuksia, mutta olet jotenkin varautunut, mikä heijastuu ihmissuhteissasi. Yritä saada sekavat tunteesi selvitettyä ja luota ihmisiin. Älä missään nimessä jää yksin, sillä tarvitset nyt toisten seuraa kipeämmin kuin pitkiin aikoihin. Uuden, merkityksellisen ihmissuhteen aloittaminen saattaa osoittautua erittäin vaikeaksi heti Wapun jälkeen.

Kuuluisia Vesimiehiä: Galileo, John Travolta, Oprah

Kalat (19.2 -20.3.)

Olet hieman väsynyt ja haluat olla yksin jonkun aikaa. Ratkaisut olisi kuitenkin hyvä tehdä ennen Wappua, vaikka niiden lykkääminen kuinka houkuttelisi. Kuukausi on ristiriitainen siinä, että silloin kun asiat

luistavat, ihmissuhteet eivät, ja kun ihmissuhteet ovat lupaavia, asiat tökkivät. Jollain lailla elämäsi kokonaisuus ei täysin toimi ja se voi aiheuttaa ongelmia. Yritä viedä yksi asia loppuun ennen toisen aloittamista. Pieniä, hauskoja yllätyksiä on kuitenkin luvassa!

Kuuluisia Kaloja: Alfred Einstein, Kurt Cobain, Cindy Crawford

*Meediona toimi Juusi,
piirroksia Jani Heikkilä*

Uskallatko tehdä?

1. Oletko koskaan käyttänyt OMOa?
 - a) Ja minä kun en sellaisiin hommiin rupea.
 - b) Käytän sitä aamuin illoin!
 - c) En vielä, mutta olen kyllä vilkuillut sitä kaupassa ohi kulkiessani...
2. Edessäsi on kasa pyykkiä. Mitkä peset ensiksi?
 - a) Et osaa päättää kukikkaiden ja tumman sinisten välillä.
 - b) Ne miehekkään mustat tietysti.
 - c) Helppoa! Tottakai herkän vaaleanpunaiset silkkipyykit.
3. Mikä seuraavista kuvaa parhaiten pyykinpesurutiiniasi?
 - a) Pistän rummun pyörimään aina kun on aikaa.
 - b) Lauantaisin HockeyNightin väliajalla
 - c) Ei nyt viime aikoina ole oikein huvittanut
4. Oletko ollut tyytyväinen OMOon tähän mennessä?
 - a) Silloin tällöin suoritus ei ole täysin tyydyttänyt minua
 - b) En vaihda enää koskaan muihin tuotteisiin!
 - c) Kuten sanottu, en koskisi OMOon tikullakaan!
5. Mikä näistä kuvaa parhaiten suhdettasi OMOon?
 - a) OMO on minulle vain välttämätön hyödyke
 - b) Olen kyllä kuullut siitä, mutta se ei ole minua varten
 - c) OMO mullisti koko elämäni
6. Mitä mieltä olet muista ihmisistä, jotka käyttävät OMOa?
 - a) Epäilyttäviä, huomionhakuksia ja pakkomielteisiä friikkejä
 - b) Saavathan ihmiset tehdä mitä haluavat, ei se minua häiritse
 - c) He kuuluvat suurimmaksi osaksi lähimpään kaveripiiriini =>
7. Ajatteletko usein OMOon liittyviä ajatuksia?
 - a) Kyllä! Haaveilen herkeämättä hetkestä, jolloin taas saan olla yhdessä OMOon seurassa saat
 - b) Silloin tällöin. Viimeksi viikko sitten leffassa tuumit, että vau, tuossahan voisin vaikka olla minä!
 - c) Vain pahimmissa painajaisissa
8. Minkälainen pyykinpesijä olet?
 - a) En käytä OMOa, sillä pidän oikeastaan enemmän

käsipyykistä

- b) Porukalla on kiva touhuta tätäkin
- c) Olen valmis aina kun sopiva tilanne tarjoutuu – vaikka se sitten olisikin muiden pyykkiä

9. Koetko olevasi onnellinen OMOon kanssa?

- a) En voi sanoa, että OMolla olisi mitään vaikutusta elämäni
- b) Siirryttyäni vihdoon OMOon olen ollut tyytyväisempi kuin koskaan
- c) Vihaan kaikkea mikä liittyy vähänkin OMOon

Tulokset:

Nro	a	b	c
1	0	3	2
2	1	0	3
3	3	2	0
4	1	3	0
5	1	0	3
6	0	1	3
7	3	2	0
8	1	2	2
9	0	3	-3

16-28 pistettä: Upeaa! Tästä ei tulos enää voi paljonkaan parantua. Olet selvästi löytänyt hyvän tasapainoon arkielämäsi ja OMOon välillä. Mieti kuitenkin vielä miten voisit parantaa pyykinpesurutiiniasi, jotta saisit OMOstasi vielä enemmän irti. Vaihtoehtoja on monia, yrityksen ja erehdyksen kautta oppii! Ja joskus matka itsessään on kiinnostavampi kuin päämäärä...

7-15 pistettä: Hmmm. Kohtalainen tulos, vaikkei olekaan vielä täysin päätynyt siihen oikeaan vaihtoehtoon. Ota OMO pian pois kaapista, ja pistä se käyttöön! Toiseen pesuaineeseen siirtyminen on tietysti vaikeaa ja voi aiheuttaa ongelmia ja ahdistusta, mutta jos kerran saat parempia tuloksia OMOsi kanssa niin miksi enää epäröit? Ota ratkaiseva askel vielä tänään!

-3 – 6 pistettä: Noinkohan olit aivan rehellinen vastatessasi kyselyyn? Yleensä noin jyrkkä asenne kielii hämmentävistä ajatuksista alitajunnassa. Tee testi uudestaan ja mieti uudelleen suhtautumistasi jokaisen kysymyksen kohdalla. Muista, että kaikissa meissä asuu pieni OMO, ei siinä ole mitään hävettävää...

Väänsi Juusi

KÖSSI KENGURU JA HANA HEVONEN MYYVÄT VAPPULEHTÄÄ

Kössillä pullotti eturauhanen ja Hanalla oli persikka pullollaan kun kaverukset viettivät krapula-aamuaan Helsingin vanhassa satamassa. Siinä tovin nostureita tuijotellessaan Kössi nostetta katsellessaan tuumasi pitäisiköhän siirtyä Tigeriin: ”Minä haluan leikkiä Kissaa.” Saatuaan linimenttiä turvotukseensa Hana yhtyi ajatukseen kovin sanoin: ”Olen valmis, vie minut uuteen vappuun.” Kössi tempaisi sepaluksistaan kolmisenkymmentä senttiä rahaa ja toisesta taskustaan nipun vappulehtiä. Hana katsahti hetken suurta rullalle kierrettyä vappulehtinivaskaa ja tokaisi: ”Kössi, eiköhän panna kissa pöydälle ja myydä tällä kertaa persikan sijasta lehtiä.” Viime vappuna nimittäin Kössi oli tuottanut pettymyksen ja sammunut keskelle Ullanlinnanmäkeä ennen hedelmähuuhtelua. Hana oli joutunut hakemaan kuohuvaa naapurin piknikkiliinalta.

Raidallista kissaa hetken suittuaan Kössi sotkeutui pahemman kerran Turkulaiseen vyyhtiin. Ei paljon Hevosen potku auttanut kun Tiikeriin eksynyt itäsaksalainen ringettemaajoukkue pyyhki Kössiä pitkin lattiaa. ”Hana, pitäisiköhän meidän lähteä sittenkin katsomaan muita banaaneita Ullikselle” tuumi Kössi sylkiessään karvoja suustaan. ”Puhut totta”, virkkoi Hana huomattuaan etteivät rahat sittenkään riittäneet naapurimaan oriin. Lompakko tyhjänä ja rauhaset piestynä kaverukset hyppäsivät ohi ajavaan raitiovaunuun toivoen lopulta pääsevän onnelaan. ”VIEKÄÄ MEIDÄT ONNELAAN!” huusi Kössi kassit vipattaen. ”RAASTUPAAN TE MENETTE!” vastasi kuljettaja.

Raitiovaunu kaarsi renkaat kitisten eduskuntatalon ovesta sisään, ja kuljettaja laski housuunsa. Kössi vilautti kolmekymmentäsentistä ja lausui ”pidä loput!” Rahankiilto silmissään pariskunta ryntäsi Arkadianmäelle rahvaan valta mielessään. Persikan kiiltäessä Hana syöksi tarjoamaan vappumieltä siltä seisomalta Suti Aittoniemelle täysistunnon ollessa vielä puoliseisokissaan. ”Ota Suti, siitä Julkkua”, Hana toittotti muut avut esillään. Suti tarttui hedelmätiskin saloihin ja upotti hampaansa kuin vanhaan ihmiseen. ”AAAH!”

Kössin rynnäessä taloon vaaleatukkainen naaras veti hänen täyden huomionsa. Kuka tuo armoton piikitukkainen persikka oikein oli? Vapisevin käsin Kössi ojensi A-nelostaan luomakunnan kauneimmalle otukselle. ”Suvi-Anne, lähdetkö myymään vappulehteä kanssani? Voin jättää tuon Hanan tippumaan koska tahansa.” Kössi ei ymmärtänyt sanojensa täyttä merkitystä. Suvi-Anne tarttui uhrinsa viimeisiin sentteihin ja kirmasi kohti veturihalleja. Siinä eivät raiteet enää riittäneet kun spåra pomppi kohti Ullanlinnanmäkeä kuljettajan pyykätessä parempia virkahousujaan. Tilanteesta harmissaan Hana ryömi kohti Kössin kimmeltäviä kasseja. ”Rakas, anna anteeksi että epäilin tunteitani. Otetaan viimeiset lehdykät ja tehdään tästä meidän yhteinen vappu!”

Jätettyään muutamat paikalla istuneet kansanedustajat Kössi ja Hana astelivat kohti nykytaiteen museota. Paikalle tuli lehmä. ”Muu, olen nykytaiteellinen lehmä!” Samalla Suti pilkotti kuin taivaan ihmeestä lehmän puosta. ”Auttakaa, tämä lehmä kohta vasikoi!” Suomalaista itsenäisyyden tuntoa puhkuen Kössi otti loput vappulehtensä ja matki lehmää minkä ikinä pystyi. ”Siitäs saat ja siitä!”

Mikään tunnetuista voimasanoista ei riittänyt kyllin kuvailemaan tunnetta kun Kössi ja Hana olivat voittaneet surrealistisen lehmän. Kello tikitti kuin vapunaattoista päivää, ja kaverukset tiesivät oikean hetken koittaneen. Päät hellinä oli enää yksi keino jäljellä. Toisiaan hetken katsahdettuaan Kössi ja Hana tempaisivat kuolleen ja surrealistisen lehmän nahan päälleen. Veljekset ottivat jalat alleen ja riensivät suitsait takaisin vappuiselle Ullanlinnanmäelle. Kaivohuoneen ohitettuaan surrealistisen lehmän nahka alkoi haista kalalle. Hätä ei ollut sen näköinen koska muut mäellä makailevat ihmiset haisivat myös yhtä pahalle. Silliaamiainen mielessään veitikat miettivät hetken ja rustasivat lehdenmyyntilaulun:

”Illalla kun mielipuoli lehmän saa, nauramaan hahhahhaa. Siellä missä silakka jo haiskahtaa, vappulehden

myydä saan. Lauaen Kossi persikkaa, tunnen sen jo Hana purskahtaa. Ehkä jaksan vielä hetken, rahat käärin taskuun retken, lehmä ammuu muumuu.”

Hetkessä Kossi tajuaa elämänsä tarkoituksen. Kokoomus tahtoo, että Suomi on reilu yhteiskunta, jossa pidetään yhdessä huolta niistä, jotka eivät pärjää, mutta jossa annetaan tilaa myös pärjätä. Erityisen tärkeää on ajatella myös tulevaisuutta: sitä, millaisen maan me jätämme nuorille ja lapsillemme

Kunnallisvaaliohjelma. Kunnissa Kokoomus tekee työtä tehokkaasti tuotettujen hyvien palvelujen ja turvallisuuden puolesta

- *Wiralliset Walvojat*

Empiirinen tutkimus MQ-veden vaikutusten selvittämiseksi nälkäisen teekkariin elimistöön

Projektityöryhmä: Team ”Aika hiukan ;-)”
Tutkijat: Kivekäs N, Tekn.YO, TKK, Kemiantekniikka
Matilainen H, Tekn.YO, TKK, Kemiantekniikka
Tutkimuskohde: MQ-veden vaikutus nälkäisen teekkariin elimistöön
Tutkimusajankohta: 13.2 – 21.3.2002

Tutkimuksen lähtökohta ja tarkoitus:

Kuten hyvin tiedetään, on MQ-vesi varsin runsaassa käytössä Fysikaalisen Kemian oppilaslaboratoriotöissä. Lisäksi on yleisessä tiedossa, että ihmisen solujen on hengissä pysyäkseen oltava vähintäänkin lähellä normaalia fysikaalisen liuoksen suolatasapainoa. Solu pyrkii tasapainottamaan konsentraatioeroa itsensä ja ympäristönsä välillä diffundoimalla vettä ulkopuolelta itseensä puoliläpäisevän kalvon läpi. On tutkittu, että äärettömän laimeaan liuokseen joutunut solu imee itseensä vettä kunnes poksahdaa. Koska MQ-vesi on hyvin lähellä äärettömän laimeaa suolaliuosta, liikkuu kemistipiireissä useita erilaisia huhuja siitä, mitä tiloja se aiheuttaa elimistöön joutuessaan.

Tämän tutkimuksen tarkoituksena on selvittää miten pienet MQ-vesimäärät oikeasti vaikuttavat elimistöön sisäisesti nautittuina.

Tutkimuksen toteutus:

Tutkimus suoritettiin juottamalla nälkäisille koehenkilöille ennalta määrätty määrät MQ-vettä sekä kyselemällä näiltä olotilaa välittömästi ja noin tunnin kuluttua veden nauttimisesta. Vapaaehtoisten pienen määrän sekä tutkimuksen salaisen luonteen vuoksi tutkimuksessa on käytetty vain kahta koehenkilöä, toinen massaltaan 64 ± 1 kg ja toinen 81 ± 1 kg.

Koehenkilöiden tuli olla MQ-veden juontihetkellä nälkäisiä, jotta vatsassa ei olisi tuloksiin vaikuttavia ioneja. Tässä kohden on luotettu koehenkilöiden omaan ilmoitukseen siitä, ovatko he nälkäisiä vaiko eivät. Nälkä on oletettu absoluuttiseksi joko-tai arvoksi.

Tutkimus tehtiin sokkokokeina, eli toinen tutkijoista kaatoi kahdessa erässä juoma-astiaan yhteensä tietyn määrän MQ-vettä, jonka koehenkilö sitten joi silmät kiinni. Koehenkilö ei siis missään vaiheessa saanut tietää paljonko vettä oli juonut. Tällä menettelyllä pyrittiin minimoimaan tutkimusta häiritsevät psyko-somaattiset oireet.

Koehenkilöt kirjäsivat tuntemuksensa itse 2 ± 1 min kuluttua sekä noin 60 ± 15 min kuluttua veden juomisesta.

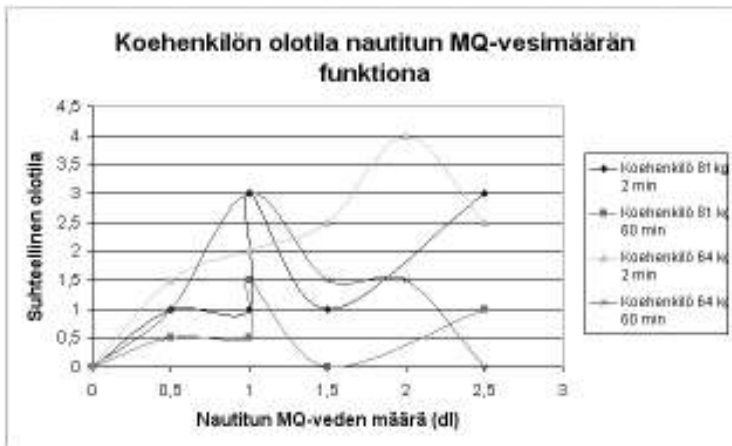
Tutkimustulokset:

Koehenkilöiden kuvaukset omasta olotilastaan on muutettu suhteelliselle outousasteikolle 0:sta 5:een siten,

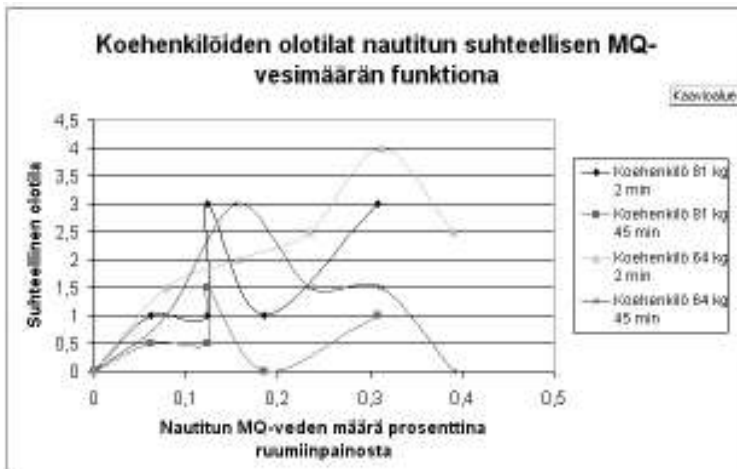
että vastaavuudet ovat seuraavat:

0	normaali
1	lähes normaali
2	lievästi omituinen
3	omituinen
4	Kummallinen
5	Outo

Tulokset olotilan outoudesta sekä nautitun absoluuttisen MQ-vesimäärän että koehenkilön massaan suhteutetun MQ-vesimäärän funktiona ovat esitettyinä kuvaajissa 1. ja 2.

Kuvaaja 1. Koehenkilön olotila nautitun absoluuttisen MQ-vesimäärän funktiona.

Kuvaaja 2. Koehenkilöiden olotila nautitun suhteellisen mq-vesimäärän funktiona

haitallisia fyysikaalisia vaikutuksia normaalipainoiseen ihmiseen, ellei kohdalle osu toista 1 dl:n tapaista todennäköisyyskuoppaa, eli laboratoriossa on edelleen turvallista juoda kaikki mikä kohdalle sattuu.

Kuvaajista voidaan välittömästi havaita, että massaltaan suuremmalla koehenkilöllä sama MQ-vesimäärä on suhteellisesti pienempi kuin kevyemmällä koehenkilöllä. Tulosten valossa on myös lähes kiistattomasti selvää, että MQ-veden nauttimisen aiheuttama olotilan outoneminen on varsin väliaikaista, sillä yhtä poikkeusta lukuun ottamatta 60 min arvot ovat alhaisempia kuin vastaavat 2 min arvot.

Tulosten syvällisempi tutkiminen antaa ymmärtää, että painavammalla henkilöllä elimistön MQ-vedensietokyky on kevyttä henkilöä parempi jopa suhteellisten arvojen valossa. Tämä on osittain selitettävissä sillä, että painavalla henkilöllä vatsa on yleensä yleisten elämäntapojen nojalla tottuneempi vastaanottamaan lähes mitä tahansa sälää.

Mielenkiintoisena yksityiskohtana voidaan havaita se, että 1 dl MQ-veden nauttiminen aiheuttaa tilastollisia poikkeamia. Tämä ilmiö on selvästi havaittavissa molempien koehenkilöiden kohdalla (kuvaaja 1). Ilmiölle ei ole toistaiseksi kehitetty tieteellistä selitystä.

Johtopäätökset

Pienten MQ-vesimäärien nauttiminen on normaaleissa oloissa täysin turvallista. Alle 5 dl:n nautituilla määrillä ei näyttäisi olevan merkittäviä

VITSEJÄ

HEH HEH HEE!

Nainen oli ollut kolme kertaa naimisissa, mutta oli silti neitsyt. Häneltä kysyttiin, miten se voi olla mahdollista. ”No”, hän selitti. ”Ensimmäinen mieheni oli kahdeksankymmentävuotias ja hän kuoli, ennen kuin ehdimme sänkyyn. Toinen mieheni oli meriupseeri, ja sota puhkesi häpäivänämme. Kolmas mieheni oli Microsoftin Windows-ohjelmoija, ja hän vain istui sängyn reunalla ja kertoi, kuinka upeaa se tulee olemaan.”

Miehet ovat kuin parkkipaikoja: parhaat on jo viety ja loput ovat liian pieniä

Mikä erottaa pms-oireista kärsivän naisen pitbullista?
huulipuna

”Minna, mitä tekisit, jos yllättäisit miehesi jonkun toisen naisen kanssa?”

”Jaa. Ensin minä varmaan katkaisisin sen naisen kepin, ampuisin hänen opaskoiransa ja soittaisin auton hakemaan hänet takaisin siihen laitokseen, josta on karannut.”

Kaksi miestä istuvat baarissa viereisillä tuoleilla. Hetken kuluttua toinen kääntyy toisen puoleen ja kysyy:

”Anteeksi, en voi olla kysymättä, oletko kenties Turusta kotoisin?”

Toinen mies vastaa ylpeänä: ”Kyllä minä olen.” ”Niin olen minäkin!” toinen mies huudahtaa. ”Mistäpäin Turkua olet?”

”Olen asunut Petkeltiellä koko

lapsuuteni.”

”Ei ole totta! Minäkin olen asunut Petkeltiellä! Kuinkas sinä täällä Helsingissä?”

”Muutin tänne opiskelujen perässä. Opiskelen TKK:lla.”

”Niin minäkin opiskelen siellä! Millä osastolla?”

”Teknillistä fysiikkaa.”

”Ei voi olla! Sitähän minäkin opiskelen!”

Näihin aikoihin baariin astuu sisään uusi asiakas, istuutuu alas ja tilaa oluen. Baarimikko tulee hänen luokseen päättään pudistellen ja mutisee: ”Tästä tulee pitkä ilta. Jokisen kaksoset ovat taas humalassa.”

Isä kysyi 10-vuotiaalta pojaltaan, joko tämä tiesi kukista ja mehiläisistä.

”En halua tietää!” poika sanoi ja purskahti itkuun. ”Lupaa, ettet kerro.”

Isä oli hieman hämillään ja kysyi, mikä oli hätänä. Lapsi selitti:

”Kun olin 6-vuotias kerroit minulle, ettei joulupukkia ole olemassa. 7-vuotiaana sain kuulla, ettei pääsiäispukuakaan ole ja 8-vuotiaana että hammaskeijukin on satua. Jos sinä nyt kerrot, että aikuiset eivät oikeasti harrasta seksiä, minulla ei ole enää mitään syytä elää.”

pHuksityttönen menee nuoren professorin vastaanotolle. Hän sulkee professorin huoneen oven perässään ja polvistuu anovasti professorin eteen.

”Teen mitä tahansa läpäistäkseni tentin!” Tyttö nojaa lähemmäs

professoria, heilauttaa hiuksiaan taaksepäin, katsoo häntä suoraan silmiin ja kuiskaa:

”Tarkoitan, että tekisin mitä tahansa.”

Professori katsoo tyttöä takaisin ja kysyy:

”Mitä tahansa?”

”Mitä tahansa”

Professori kuiskaa hiljaa tytön korvaan:

”Voisitko sinä... opiskella?”

Insinöörille, kemistille ja fyysikolle annettiin tehtäväksi määrittää lehmän tilavuus.

Insinööri otti lehmästä mittoja eri puolilta ja laski tilavuuden monimutkaisilla integraaleilla.

Kemisti hankki ison kylpyammeen, täytti sen vedellä, upotti lehmän kylpyammeeseen ja laski yli valuneen veden määrästä lehmän tilavuuden.

Fyysikko mietti ongelmaa hetken ja sanoi: ”Oletetaan pallomainen lehmä.”

Two hydrogen atoms were walking on the street. The other one said: “Oh no! I’ve lost an electron!”

“Are you sure?” asked the other one.

“Yes, I’m positive!”

Oletko kuullut? Nämä henkilöt ovat valmistuneet Kemian Tekniikan osastolta

Tammikuussa:

Almark Matts, kemian tehdastekniikka (professori Juhani Aittamaa)
Feiring Katja, teknillinen biokemia (professori Katrina Nordström)
Haajanen Kati, soveltava kemia (professori Ari Koskinen)
Hakkarainen Sanna, soveltava kemia (professori Kyösti Kontturi)
Haltia Minna, soveltava kemia (professori Sakari Kulmala)
Jokiaho Raisa, teknillinen biokemia (professori Matti Leisola)
Passiniemi Mikko, soveltava kemia (professori Ari Koskinen)
Remes Antti, prosessiautomaatio(ma. professori Sirkka-Liisa Jämsä-Jounela)
Ylikahri Leila, teknillinen biokemia (professori Tomi Laamanen, TU-91)

Maaliskuussa:

Aaltonen Mari, soveltava kemia (professori Kyösti Kontturi)
Enden Petri, prosessiautomaatio(ma. professori Sirkka-Liisa Jämsä-Jounela)
Gädda Thomas, kemian tehdastekniikka (professori Jukka Seppälä)
Hortling Pia, teknillinen biokemia (professori Matti Leisola)
Miettinen Tatu, kemian tehdastekniikka (professori Juhani Aittamaa)
Nieminen Outi, teknillinen biokemia (professori Katrina Nordström)
Niskanen Antti, soveltava kemia (professori Lauri Niinistö)
Ådjers-Koskela Kati, teknillinen biokemia (professori Simo Laakso)

KEVÄÄN JA WAPUN TAPAHTUMIA

**PE 19.4 YHTEISÖLLISYYSKYELYN
PALAUTTAMISEN DL**

SU 28.4 SIK-KK-SITSIT

TI 30.4 MANTAN LAKITUS

SMÖKKI

**MANTAN LUONA,
LÄHTÖ
WAPPUREKOILLA
OTANIEMESTÄ**

**KE 1.5 KAIKKI ULLIKSELLA
SILLIKSELLÄ**

TI 7.5 URHEILUSAUNA

**WAPUN OHJELMASTA LISÄÄ
TIETOA
WAPPULÄYSTÄKKEISTÄ!**

JULKKU

Piinkovan kemistin tuntee Julkusta

Aloita oma Wappusi saapumalla vuoden
merkittävimpään gaalatilaisuuteen.
Kevään ensimmäiset verbaalin
intelligenssin kukaset puhkaistaan

Smökissä
24.4.2002
18.00

www.julkku.fi